

Α' Οχληρές και δυσοίωνες
έκκλησιαστικές καταγραφές

«Από την στιγμή που το βασικό μοτίβο του Κακού είναι η μεταμφίεση, ένα από τα πιθανότερα μέρη για να βρεί κανείς κακούς ανθρώπους (μεταμφιεσμένους σε αγίους) είναι μέσα στην...»

συνεχίζεται στη σελ. 2

ΠΑΙΔΕΙΑ...ΚΑΤΩ
ΑΠΟ ΤΟ ΜΗΔΕΝ

Η αλλοτρίωση ενός λαού ξεκινάει από την Παιδεία. Γι' αυτό η Νέα Τάξη πραγμάτων προκειμένου να εξαφανίσει τον ελληνισμό ως πολιτισμό, (ο οποίος...»

συνεχίζεται στη σελ. 3

‘ΙΕΡΟΚΛΟΠΕΣ’
ΈΧΕΙ ΝΟΜΙΚΗ ΘΩΡΑΚΙΣΗ
Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ;

Θα πρέπει να ομολογηθεί η θλιβερή αλήθεια: τον ιερό χώρο της Εκκλησίας μας, το θησαυροφυλάκιο αυτό της Χάριτος του Θεού, τον έχουμε καταντήσει χώρο ληστών. Η αυθαι...»

συνεχίζεται στη σελ. 8

«Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΑΝΑΠΑΥΕΙ ΤΗΝ
ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΣΦΑΓΕΑ ΜΑΣ...»
(ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ)

Τα τελευταία χρόνια παρακολουθούμε με κομμένη την ανάσα τους διωγμούς των Χριστιανών στις χώρες που κυριαρχεί...»

συνεχίζεται στη σελ. 2

«ΤΑΡΑΧΤΗΚΑΝ» ΚΑΠΟΙΟΙ ΠΟΥ
ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΙΣΤΟΡΙΑ...

Ξαφνικά μεγάλο-δημοσιογράφοι και μεγάλοι «ταράχτηκαν» που Έλληνες φοιτητές δεν γνωρίζουν ελληνική ιστορία. Αφορμή η ερώτηση που έγινε σε αίθουσα σχετικά...»

συνεχίζεται στη σελ. 3

ΥΔΑΤΙΚΑ

- ΜΠΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΟΥΛΕΥΕ;
- ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΑΜΕ... ΑΚΟΥΣΑΜΕ
- ΡΩΤΑΜΕ ΤΟΝ «άγιο» ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ
- Α' ΕΚΛΟΓΕΣ ή ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ;
- Β' ΕΚΛΟΓΕΣ ή ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ;

σελ. 8

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Tax. Γραφείο
Κ.Κ. Λάρισα
Αριθμός Άδειας
061603

PRESS POST
X+7
PRESS POST

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

“Αγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως” (Α' Τιμ. 6,12)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΗ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 205 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΔΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2014

ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΔΙΣΤΟΜΟΥ

70 ΧΡΟΝΙΑ (10/6/1944 - 10/6/2014)

συνέχεια στη σελ 4

12 ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

Η ΠΙΣΤΗ ΜΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΗ

‘Η θρησκεία μας είναι η μόνη αληθινή. Έλευθερώνει από την αμαρτία, οδηγεί στην αιώνιο ζωή. Οι άπιστοι θα μάς πούν· Εύκολα τὸ λέτε, ἔχετε ὅμως ἀποδείξεις;

‘Η πίστις μας ἔχει ἀπειρες ἀποδείξεις. Μία ἀπὸ αὐτὲς εἶνε οἱ ἀπόστολοι, τοὺς ὁποίους εὐορκῶμεν. Θὰ προσπαθῶσιν ἂν σὰς δεῖξω, ὅτι ἡ ζωὴ, ἡ διδαχὴ καὶ τὸ τέ-

+ Μητρ. Φλωρινῆς
Αυγ. Καντιώτου

λος τῶν ἀποστόλων βεβαιώνουν, ὅτι ἡ θρησκεία μας εἶνε ἀληθινή.

Τὸ ἔργο δύσκολο, τὰ μέσα φτωχά. Ο Κύριος κάλεσε τοὺς ἀποστόλους σὲ ἔργο δύσκολο. Ὅπως δύσκολο εἶνε νὰ πᾶς κόντρα μὲ τὸ ρεῦμα, νὰ

συνεχίζεται στη σελ.7

ΔΙΠΛΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΝ ΜΑΪΟ (μια ανύπαρκτη 20ετία)

Μερικά από τα πρωτοσέλιδα εφημερίδων, της αιματοβαμμένης χειροτονίας του!

‘Ήταν μια καλή ιδέα του Ιγνατίου να το γιορτάσει διπλά φέτος. Το σωστό όμως θα ήταν να κουβαλήσει καμιά 20αρια δεσποτάδες για να γιορτάσουν ὅλοι μαζί για το ξύλο που ριξε στους χριστιανούς της Λάρισας

«Φέτος έχουμε διπλή γιορτή, του πολιούχου μας και τα 20 χρόνια διακονίας μου στη μητρόπολη αυτή του αγίου Αχιλλείου...»

(Ιγνατίος Λάρισας στην ομιλία του την 15/5/14 του Αγ. Αχιλλείου)

Σημαδιακή ημερομηνία – 28 Μαΐου – ημέρα που θάπρεπε, εάν η Εκκλησία ήταν “Ζώσα και ελευθέρα”, να την καθιε-

ρώσει ως ημέρα βαρύτατου πένθους και μνήμης για τα όσα πρωτόγνωρα και πρωτοφανή διαδραματίστηκαν κατά την χειροτονία του δεσπότη Ιγνατίου στην μητρόπολη Αθηνών, τον δε Ιγνατίο να τον είχε καθαιρέσει.

Οι δρόμοι, γύρω από μητροπολιτικό ναό (Μητροπόλεως, Ευαγγελιστρίας και Φωκίωνος), γεμίσαμε με αίματα από

συνεχίζεται στη σελ. 5

«ΕΜΙΣΗΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΠΟΝΗΡΕΥΟΜΕΝΩΝ...» (ψαλμ. ΚΕ' 5)

‘Ο πιστός άνθρωπος, ὁ Ὁρθόδοξος πιστός Χριστιανός, σὲ στιγμές πνευματικῆς περισυλλογῆς καὶ ἰδίως κατὰ τίς ὥρες τῆς προσευχῆς, πού ἡ ψυχὴ ἀνοίγεται στὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸν Τριαδικὸ Θεό, ἐκτός

τῶν ἄλλων, ποιεῖ καρδιακὴ ἀναφορά καὶ γιὰ τὴν ὄλη του συμπεριφορά. Ἀπὸ θετικῆς ἀπόψεως βλέπει τὴν προσπάθεια τὴν ὁποία ἔχει εἰς τὸ νὰ βαδίζῃ τὴν ὁδὸν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀρετῆς, ἀπὸ τὸ «κατ’ εἰκόνα» δηλα-

δὴ εἰς τὸ «καθ’ ὁμοίωσιν» μὲ ὅλες τίς παραμέτρους τοῦ θέματος, καὶ ἀπὸ ἀρνητικῆς ἀπόψεως παρακολουθεῖ τὸν ἀκατάπαυστο ἀγῶνα πού διεξάγει εἰς τὸ νὰ μὴ συναναμιγνύεται μὲ τοὺς ἀσεβεῖς. Μὲ ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους δηλαδὴ πού ἀρνοῦνται τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποστρέφο-

νται τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης πού ὀδηγεῖ εἰς τὴν ἀγιότητα.

Ὁμιλοῦμε βεβαίως γιὰ τοὺς συνειδητοὺς πιστοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Εκκλησίας, πού, παρά τίς μικρότερες ἢ μεγαλύτερες ἀδυναμίες τίς ὁποῖες γνωρίζουν ὅτι ἔχουν, ἐπιθυμοῦν νὰ τίς κατανήκουν καὶ

συνεχίζεται στη σελ. 7

ΔΙΚΑΣΤΙΝΑ ΣΕ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ: ‘ΑΝΤΕ... ΝΑ... ΠΝΙΓΕΙΤΕ... ΜΙΖΑΔΟΡΟΙ!

Η ιστορία διαδραματίζεται τουλάχιστον 15 χρόνια πριν στο Α' Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών. Στην έδρα, προεδρεύει η κ. Σταυρούλα Δημητρίου, η οποία στη συνέχεια εξελίχθηκε, παραιτούμενη από το δικαστικό σώμα, σε εκπληκτική ποιήτρια και συγγραφέα. Κάποια στιγμή, ένας δικηγόρος πλησιάζει στην έδρα και της λέει:

«Κυρία Πρόεδρε, η υπόθεση αυτή που εκφωνήσατε τώρα, αφορά ευαίσθητα εθνικά θέματα γι' αυτό παρακαλώ, κρατήστε τη για το τέλος».

Η πρόεδρος του απαντά: «Διάβασα καλά τη δικογραφία. Δεν αφορά κανένα εθνικό θέμα, αφορά συκοφαντική δυσφήμιση και θα δικαστεί τώρα. Ας ακούει ο κόσμος, γι' αυτό γίνονται οι δίκες

δημόσια. Και οι αποφάσεις εκδίδονται δημόσια επίσης».

Αρχίζει η εκδίκαση της υπόθεσης. Παρελαύνει ένας στρατηγός και λέει τα δικά του. Ύστερα κι άλλος. Ύστερα ένας ναύαρχος. Ύστερα κι άλλος ναύαρχος. Ύστερα ένας πτέραρχος κι ύστερα κι άλλος πτέραρχος. Και ακούγονται τα ονόματα Σμπώκος, Κάντας, Τραυλός, Τσοχατζόπουλος, Παπαντωνίου, πρώην «γαλάζιο»-υπουργοί κλπ. Όταν η υπόθεση έχει προχωρήσει αρκετά, η πρόεδρος κάνει μια θεαματική κίνηση. Τους φωνάζει όλους με

τα ονόματά τους και τους ζητά να έρθουν στον κενό χώρο μπροστά από το πυκνό ακροατήριο.

Και εκεί τους λέει: «Θα φωνάζω τα ονόματα και θα λέτε ποια εταιρεία εκπροσωπεύετε, για να τα καταγράψει η γραμματέας και εμείς να έχουμε

σαφή εικόνα».

Αυτό γίνεται. Ένας στρατηγός έλεγε μια εταιρεία, άλλος άλλη, άλλος μάρτυρας υπέρ του ενός, άλλος υπέρ του άλλου. Ύστερα τους ρωτάει πού υπηρετούσαν και ΟΛΟΙ απαντούν ότι υπηρετούσαν στο Πεντάγωνο σε διαφορετικά χρονικά διαστήματα.

Και τους λέει: «Ντρέπομαι για λογαριασμό όλων σας. Μακάρι να μπορούσα να κάνω κάτι εναντίον σας. Μακάρι να ήταν εδώ οι πολίτες να διαπιστώσουν ότι οι στρατηγοί στο Πεντάγωνο ασχολούνται με το πώς θα κάνουν σχέσεις για να εκπροσωπούν, όταν αποστρατευθούν εταιρείες όπλων και ο ένας να κατηγορεί τον άλλο για μίζες. Δεν τολμούσατε να κάνετε τίποτα, αν δεν είχαν προστασία πολιτικών και εδώ καταλάβαμε ότι έχετε διακομματική συνεργασία στις μίζες. Αν είναι έτσι οι Έλληνες στρατηγοί άντε να πνιγείτε. Πιστεύω όμως ότι είστε οι λίγοι που λερώνετε τους πολλούς. Δεν έχω αμφιβολία ότι έχετε γεμίσει με μίζες την Ελβετία!...»

Γιάννης Ντάσκακ «Παρασκήνιο»

συνέχεια από την 1η σελίδα

Εκκλησία» (ΣΚΟΤ ΠΕΚ, «Ανθρωποι του Ψεύδους», Έκδ. «Κέδρος» δ' έκδ., σελ. 87, ύποσ. 1)

• **Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ** κ. Βαρθολομαίος στην έμμο- νική αλαζονική προσπάθεια να ένωθει (γράφει: να υποδοσθώθει) η Όρθόδοξη Έκκλησία μετά τής σχισματικής παπικής εκκλησίας και όχι μόνον, δέν διστάζει να διχάζει τήν οίκουμηνική Όρθοδοξία, χωρίς να υπολογίζει ότι επίζητεί «ένότητα» μέ αίρετικούς, σχισματικούς, προαιώνιους ύπονο- μευτές τής Όρθόδοξης Έκκλησίας και δαιμονικές θρησκείες.

• **ΤΙ ΘΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕΙ** βέβαια είναι γνωστά και όμοια μέ εκείνα πού συνέβησαν μετά τήν έν Φεράρα «ένωση». Παρά ταύτα τό κακό είναι συνοδος του, έπιτυχάνοντας να άπομοιώσει και διχάσει τό σώμα τής Έκκλησίας καθώς επίσης και τούς όρθόδοξους λαούς. Άλλωστε αυτό επιδιώκει.

• **Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ** και οι περί αυτού σύμβουλοι και συνεργάτες του, άπεργάζονται δεινά τήν Έκκλησία μας και γι' αυτό είναι άκρωσ επικίνδυνοι. Άς έλπίσουμε όλα αυτά να μήν είναι παραχώρη- ση Θεού πού παραπέμπει εις τόν έπίσκοπο τής Έκκλησίας τών Σάρδεων (Άπ. Ίω. γ' 1) «...**οίδα σου τά έργα, ότι όνομα έχεις ότι ζής και νεκρός εί**». (Γνωρίζω καλά τά έργα σου και έξ αίτίας αυτών τών άτελών έργων σου σου λέγω, ότι όνομα μόνον έχεις πού δηλώνει ότι ζεις, και όμως είσαι νεκρός) αλλά πρόσκαιρη δοκιμασία...

• **ΑΝ ΣΥΝΕΠΙΩΣ** ό Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος θέλει ό ίδιος να παραμένει «νεκρός» μέ τούς «νεκρούς» φίλους του, του έπιστρέφουμε τήν έπι- θυμία του να «νεκρώσει» και έμάς. Ο Πατριάρχης τών παπικών, τών σιωνιστών, τών μουσουλμάνων και τών άλλων σεχτών δέν χωρούν στην οίκουγένεια τής Έκκλησίας του Χριστού. «Ουκ άρνησόμεθά σε φίλη Όρθοδοξία» ό,τι και άν προκύψει από τήν αντίστασή μας...

• **ΟΛΟ ΤΟ ΚΛΑΜΠ** ήταν εκεί. Στη Μήλο, για να έορταστούν οι μάρτυρες τών αρχαίων κατα- κομβών. Θά τρίζουν τά άγια κόκκαλά τους για τίς φιέστες και τήν ύποκρισία(!) "Ένα καλά μελε- τημένο και όργανωμένο ιερό μάρκετινγκ, όπου δυστυχώς παρασύρθηκαν και... σοβαροί άρχιερείς να συμμετάσχουν. Τελικώς μήτως δέν υπάρχουν «σοβαροί αλλά όλοι ίδιοι είναι»... όπως μου τη- λεφώνησε άναγνώστης μας; Οι άγιοι Μάρτυρες τών κατακομβών πρέπει να τιμώνται, όχι όμως μέ φανφαρονισμούς και έπιδειξιμανία.

• **ΤΟ ΟΛΟ** σκηνικό μέ όλα όσα συνέβησαν στη Μήλο και αυτά πού άνεχόμαστε τά τελευταία χρόνια, μέ έκθαμβωτικές ένθρονίσεις, μέ πολυδά- πανα όνοματήρια, μέ πολυαρχιερατικές φιέστες ιερών χρυσοστόλιστων τόπι μόντελ, μέ προκλητικά χλιδάτα πανηγύρια ανά τήν Ελλάδα, μέ ήμερίδες, διαλόγους (δϊήθεν άνοιγματα στο «διαφορετικό») από τήν κρατική Έκκλησία πού συμπλέουν μέ έθνομηδενιστικές τάσεις και άριστορόστροφες άπόψεις, άνάγκασε σοβαρόν πνευματικό άνθρω- πο μέ περγαμηνές προσφοράς στην Έκκλησία, να κάμει τήν έξής καυστική παρατήρηση:

• **Ο Ο ΑΠΟΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ** Πόποβιτς έχει γράψει ότι οι πτώσεις του ανθρώπου είναι τρεις: του Άδάμ, του Ιούδα και του Πάπα. Άν ζούσε σήμερα και έβλεπε όλα όσα συμβαίνουν (π.χ. τήν μεγα- λοπανήγυρη τής Μήλου, οίκουμηνικές συμπρο- σευχές) στην Έλλαδική Όρθόδοξη Έκκλησία, θά συμπεριελάμβανε και αυτήν ως τετάρτη πτώση...» Θέλουμε άλλο κατάντημα και έκτροπή από εκείνο τό συγκλονιστικό άγιο και μετά δακρύων ψαλλό- μενο τροπάριο για τούς άγίους μάρτυρες «Τών έν όλω τώ κόσμω μαρτύρων σου ως πορφύραν και βύσσον τά αίματα ή Έκκλησία σου στολισαμένη»;

• **Ο ΣΑΜΑΡΑΣ** καταφεύγει, για να μάς «σώσει», στον Σιωνισμό τών τοκογλύφων τής Νέας Έποχής και τήν σκοτεινή Μπιλντεμπεργκ μέ ό,τι αυτό συ- νεπάγεται κακό και όλέθριον...

• **ΟΙ «ΦΥΛΕΣ»** τών Έξαρχείων έγιναν προστά- τες τών εισερχομένων λαθραίων Τζιχαντιστών μουσουλμάνων, πού προωθούνται στη χώρα μας από έξωγήνη κέντρα μέ σκοπό να μάς άφελ- ληνίσουν (μοντέρνα γενοκτονία του «πολιτικώς όρθού»). Έπ' αυτού ό διακεκριμένος άρθρο- γράφος τής «Εστίας» κ. Τηλέμαχος Μαράτος (8-6-2014) γράφει: «...ή φρίκη του γράφοντος όφείλεται... ότι ή «πολιτική όρθότης» επιβάλλει να θεωρούμε ισότιμο τόν «πολιτισμό» εκείνων πού θέλουν να μάς σφάζουν και να εξαφανίσουν ό,τι δημιουργήσαμε επί τρεις χιλιάδες χρόνια, στην διάνοση, τίς τέχνες, τήν πολιτική και τόν

άνθρωπισμό. Στο Ίράν φυλακίζουν άνθρωπους, επειδή άκουγαν μουσική και χόρευαν. Συγχρόνως κατασκευάζουν άτομικές βόμβες. Στο Σουδάν επίσης σταυρώνουν χριστιανούς χλευάζοντας ότι τούς χαρίζουν τήν δυνατότητα να μαρτυρήσουν όπως ό Χριστός κ.ά., κ.ά.»

• **Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ** παρελαύνει μέ θωρακισμένη μερσεντές (κρατική) τών 750.000€ και μέ σατανικό τρόπο συνεχίζει (ως ύπουργός έξωτερικών) τήν παλιά ρότα του ΠΑΣΟΚ στα έθνικά μας θέματα και όχι μόνον.

• **ΤΟ Κ.Κ.Ε.** όχυρωμένο στο πολιτικό μουσειό του Περισού έχει έρωτευθει τόν ψυχρό έκτελεστή πρόεδρο τής Β. Κορέας Κίμ Γιάνγκ Ούν.

• **ΤΑ ΜΙΚΡΑ** κόμματα, παλαιά και νεοφανή, τό μόνον πού στοχεύουν είναι να έπιβεβαιώνουν τήν προαιώνια κατάρτα του γένους τών Έλλήνων, τήν διχόνοια, συμβάλλοντας συγχρόνως στην άέναη προδοσία τών μεγάλων.

• **ΟΙ «ΑΠΙΕΣ»** οίκουγένειες Παπανδρέου, Μησο- τάκη και μικρότερα τζάκια, καπνίζουν άποπνικτικά και ένοχοποιούνται για φιλικές συνεργασίες μέ έξωχωρικά κέντρα καθόλου φιλικά για τά συμφέ- ροντα τής Χώρας και τής Όρθόδοξης παραδόσεως μας.

• **Η ΕΛΛΑΔΙΚΗ** Ιεραρχία τών χρυσοστόλι- στων και τό Φανάρι, είναι συνομιλήτριες πά- σης «φυλής» πολιτικών, πού είναι δεδηλωμένοι έχθροί τής Έκκλησίας και όρκισμένα μέλη

μασονικών στοών. Ό διαπρεπής δημοσιογρά- φος-τουρκολόγος Νίκος Χειλαδάκης γράφει: (olympia.gr) «Είναι χαρακτηριστικό πώς ή πολιτική ήγεςία έχει ούσιαστικά συμπλεύσει μέ τήν θρη- σκευτική ήγεςία για να διαλύσουν και να ληλατή- σουν ό,τι έχει άπομείνει όρθιο από τόν Έλληνισμό και τήν Όρθοδοξία. Τά τελευταία κατορθώματα τής εκκλησιαστικής ήγεςίας (του κ. Βαρθολομαίου) είναι πλέον μία φανερή θρησκευτική άποστασία, παραβίαση όλων τών κανόνων τών Οίκουμηνικών Συνόδων μέ άποκορύφωμα τήν τελευταία σκανδα- λώδη συμπεροσευχή του Πατριάρχη μέ τόν αίρετικό νεοταξικό Πάπα τής Ρώμης πού έξυπηρετεί μέ τόν καλύτερο τρόπο τά μασονικά συμφέροντα μάς ληστρικής και διεστραμμένης Εύρωπαϊκής Ένωσης»...

• **ΤΕΛΙΚΑ** ό Έλληνας πολίτης είτε όρθόδοξος πιστός είτε άδιάφορος ψυχρός αλλά Έλληνας στην ψυχή, άν κοιτάξει από δεξιά, είναι έτοιμη ή Σκύλα να τόν δαγκώσει. Άν κοιτάξει άριστερά, είναι έτοιμη ή Χάρυβδη να του χιμήξει... Και γκρεμός μπροστά και ρέμα πίσω... Παντού άδι- έξοδα... Πώς να κρυφτούμε από τά σαγόνια τών καρχαριών; «Εάν γάρ και πορευθώ έν μέσω σκιών θανάτου ου φοβηθήσομαι ότι Σύ μετ' έμοϋ εί»!!

Β' Η Ελλάδα τής παρακμής και τής προδοσίας

«Τίς δώσει κεφαλή μου ύδωρ και όφθαλμοίς μου πηγήν δακρύων; και κλαύσομαι τόν λαόν τουτον ήμέρας και νυκτός, ότι έγκατέλιπον τόν Νόμον μου και έπορεύθησαν όπίσω τών άρεστών τής κακής αυτών καρδίας. Ψεύδος και ου Πίστις ένίσχυσεν επί τής γής, ότι εκ κακών εις κακά έξήλ- θσαν και τής φωνής μου ουκ ήκουσαν, λέγει Κύριος».

(Προφ. ΙΕΡΕΜΙΑΣ Θ')

Άς θρηνήσουμε και έμείς μέ τόν Προφήτη Ίερεμία

• **ΡΩΤΑΜΕ:** Ο Σαμαράς και Σία είναι έγγυητές τής ταυτότητας και ιδιοπροσωπίας τών Έλλήνων;

• **ΟΤΑΝ ΕΔΩ** γράφουμε για ταυτότητα τών Έλλήνων, δέν έννοούμε βέβαια κάτι σαν τήν πλαστική κάρτα, πού βεβαιώνει τήν ύπαρξή μας όπως ή κίτρινη κάρτα, τρωπημένη στα αυτιά τών βοοειδών για τήν ταυτοποίηση τών ζώντων άγροτικών προϊόντων...

• **ΟΥΤΕ ΑΚΟΜΗ** έννοούμε τίς πολυάριθμες πλα- στικές κάρτες, πού χρησιμεύουν για τίς συναλλα- γές μας μέ τούς τοκογλύφους τών τραπεζών και άλλων χρηματοπιστωτικών τρωκτικών.

• **Ολες οι άλλες «έγκληματικές»** πολιτικές δυνάμεις τής χώρας για ένα πράγμα συζητούν και όλολίζουν νυχθημερόν: πώς θά μάς... σώ- σουν από τήν οικονομική καταστροφή, πού οι ίδιοι τήν προκάλεσαν, τήν προκαλούν και θά συνεχίζουν να τήν προκαλούν μέ χιλια δυό τεχνάσματα πολιτικής άγυρτείας και έθνικής

μειοδοσίας.

• **ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ**, επειδή είναι δυσχερές έως αδύνατον να άπαλλαγούμε από τήν καταστρο- φική παρουσία τους και να άποτινάξουμε τόν ζυγό τής τυραννίας τους, άς υποθέσουμε ότι, ό Σαμαράς και Σία, μάς σώζουν οικονομικά και άποκαθιστούν τήν οικονομική ζωή τών ιθαγενών «πρόθυμων ήλιθίων» ψηφοφόρων και μή, στα έπίπεδα πριν τήν φτωχοποίηση από τόν διαχρο- νικό προδότη καταστροφέα ΓΑΠ. Σέ μία τέτοια περίπτωση άποκαταστήσαμε τήν άπολεσθείσα Έλληνική μας ταυτότητα;

• **ΕΓΓΥΝΤΑΙ** και άποκαθιστούν ό Σαμαράς και Σία

α) τήν «ταυτότητα» τής άνεπανάληπτης ιστο- ρικής μας διαδρομής, τήν όποία ύπονομεύουν και άλλιώνουν οι ρεπούσιες και οι λουτές άντε- πιστημονικές άναθεωρήσεις;

β) τήν «ταυτότητα» του πολιτισμού μας πού έκλεψαν και οίκειοποιούνται οι παράφρονες τών Σκοπιών και όχι μόνον;

γ) τήν «ταυτότητα» τής ελληνικής ιθαγένειας (έλληνοποιήσεις), τήν όποία άποκοτούν μέ ύπου- λο τρόπο και κρυφούς μηχανισμούς από ύποπτες δημόσιες ύπηρεσίες, λαθραίοι άλλοδαποί για να ψηφίζουν τούς καμίνηδες και να άλλιώνουν τόν καθαρώς έλληνοκεντρικό ιστό τής κοινωνίας μας;

• **ΤΑ ΦΙΛΑΡΑΚΙΑ** τά καλά, δηλαδή οι άμίμητοι άπατεώνες πού άμύλλονται σε μηχανισμούς άποφυγής κακουρ- γηματικών πράξεων εις βάρος τής χώρας και του λαού άκόμη και αυτούς τούς μαφιόζους τής Ίταλικής Καμόρας, κατάφεραν πάλι να ξεφύγουν από τήν τιμωρία και τήν Δικαιοσύνη...

• **ΟΠΩΣ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ** σε ρεπορτάζ τής έφημ. «Δημοκρατία» (σελ. 18 τής 8ης Ιουνίου 2014) «70 δικογραφίες (έναντιον 30 ύπουργών) πα- ραγράφονται και πάνε για... πολτοποίηση. Τό έσπευσμένο κλείσιμο τής Βουλής όδηγεί όριστικά στο άρχείο σοβαρές ύποθέσεις τής περιόδου Παπανδρέου (μεταξύ αυτών, ή προσφυγή στο ΔΝΤ και ή ΕΛ.ΣΤΑΤ). Ο Γιώργος άντιμετωπιζε 12 κατηγορίες και ό Παπακωνσταντίνου 23. Γιτώνει και ό Παπαδήμος».

• **ΟΙ ΜΟΝΟΙ** πού δέν γλιτώνουμε από όποιο- δήποτε πταΐσμα, και τίποτα δέν παραγράφεται, είμαστε έμείς «ό ντουιιάς», πού έχουμε σκύψει τόν αυχένα και ήδονιζόμαστε να μάς σέρνουν δεμένους μέ τά μνημόνια, τά ΓΑΪΔΟΥΡΙΑ τής πολι- τικής. Μάς άξίζει φίλο άναγνώστες. Μάς άξίζει...

Γ' Η Δύση τών σταυροφόρων τής ληλασίας και τής όμοφυλοφιλίας και τής κτηνοβασίας

«...ότι συ εί ό έκσπασας με έκ γαστρός, ή έλπίς μου από μαστών τής μητρός μου· επί σε έπερρί- φθην έκ μήτρας, έκ κοιλίας μητρός μου Θεός μου εί σύ· μη άποστής άπ' έμοϋ, ότι θλίψις έγγύς, ότι ουκ έστιν ό βοηθών μοι, περιεκύκλωσάν με μό- σχοι πολλοί, ταύροι πίονες περιέσχον με· ήνοιξαν έπ' έμέ τό στόμα αυτών, ως λέων άρπάζων και ώρυόμενος».

(Ψαλμ. ΚΑ', στ' 10-14)

• **«ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΗ»** ή Εύρώπη τής άπο- στασίας και τής χυδαιότητας σε άνώμαλες και ειδεχθείς άποφάσεις διαστροφής. Διαβάζουμε στο περιοδικό «Ένοριακή Εύλογία» (Μάιος 2014): «Χθές τό μεσημέρι ήλθε ό μικρός μου γιός από σχολείο του Άμβούργου και μάς είπε ότι αύριο, 9 Απριλίου 2014, όλα τά παιδάκια, κοριτσάκια και άγοράκια, θά πρέπει να πάνε στο σχολείο ντυμένα ρόζ, γιατί θά γιορτάσουμε Day Of Pink. Όταν ρώτησα γιατί, άπάντησε ότι είναι ή μέρα έναντιον τών διακρίσεων προς τούς όμοφυλόφιλους και τίς λεσβίες...» Προτιμώ να μήν τό σχολιάσω.

• **ΚΑΙ ΝΑ ΕΝΑ** γενναίο χαστοϋκι (έστω και άν μείνει μουσειακό, μοναδικό και περιφρονημέ- νο) από τόν Πρόεδρο τής Ουγκάντας Γιουέρι Μουσεβένι, ό όποίος άψηφώντας τήν γενική κατακραυγή τών «πολιτισμένων» άνά τόν κόσμο όμοφυλόφιλων, υπέγραψε ένώπιον τών διεθνών μέσων ένημέρωσης ψηφισμένο νόμο από τήν Βουλή, όπου «προβλέπεται ποινή ισόβιας κάθειρξης για «βεβαρυμένη όμοφυλοφιλία», πού όρίζεται ως κατ' έπανά- ληψη όμοφυλοφιλική συναινετική συνεύρεση μεταξύ ένηλικών, όμοφυλοφιλική παιδεραστία και λεσβιασμό».

«ΧΡ. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

«Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΑΝΑΠΑΥΕΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΣΦΑΓΕΑ ΜΑΣ...»

(ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ)

συνέχεια από την 1η σελίδα

το Ισλάμ. Χιλιάδες εκκλησίες έχουν καταστραφεί, εκατομμύ- ρια χριστιανοί έχουν δολοφο- νηθεί, χιλιάδες γυναίκες έχουν βιαστεί, και... έχουν βασανι- στεί για να αλλαξοπιστήσουν.

Η επίσκεψη του Πατριάρχη του «γένους μας» κ. Βαρθο- λομαίου στο εν Θεσσαλονίκη σπίτι του σφαγέα των Ελλήνων Κεμάλ Ατατούρ, έφερε στο νου μας τις φρικαλεότητες του σε βάρος των μη ισλαμικών λαών μετατρέποντας τη Μικρά Ασία σε άπέραντο νεκροταφείο.

Κατάθλιψη κυρίευσε τήν ψυχή μας όταν πληροφορηθή- καμε τα παρακάτω που έγγρα- φε στο βιβλίο των επισκεπτών.

«Είμαστε χαρούμενοι που επι- σκεπτόμαστε τήν ανακαινισμένη οικία στη Θεσσαλονίκη του ίδρυ- τή της Τουρκικής Δημοκρατίας Ατατούρ. Ευχόμενος, ο Θεός να αναπαύει τήν ψυχή του, ικε- τεύουμε τον Μεγαλόδυναμο, οι μεταρρυθμίσεις του να ζουν για πάντα και ο λόγος του "Ειρήνη στη χώρα, ειρήνη στην Οικουμένη" όσο περνάει ο χρόνος να γίνεται πραγματικότητα. Με τις ευλογίες μας».

Τι κρίμα! Έστειλε τις ευλο- γίες του στον άνθρωπο που κατέσφαξε τον μικροασιατικό Ελληνισμό και ζήτησε και τήν άνάπαυση τής ψυχής του.

Για τις χιλιάδες αθώες ψυχές των θυμάτων του ζήτησε ο Πατριάρχης μας από τον Με- γαλόδυναμο να τις αναπαύσει;

Και ποιες μεταρρυθμίσεις του θέλει να ζουν για πάντα; Μήπως εννοεί τις σφαγές που έκανε σε Έλληνες, Αρμενίους, Ασσυρίου κ.α.; Δεν αντιλαμ- βάνεται ότι με τις... ευχές του εμπαίζει τις ψυχές εκατομμυ- ρίων θυμάτων;

Έχουμε μείνει άφωνοι, γιατί ο άνθρωπος ούτε τα προσχή- ματα δέν τηρεί.

Και μη μας πει κάποιος ότι δέν μπορούσε να κάνει δια- φορετικά γιατί είναι Τούρκος πολίτης. Γιατί, ποιοι Έλληνες Μουφτίδες, που πηγαίνεόρχο- νται στην Κωνσταντινούπολη, επισκέφθηκαν ποτέ το Ελλη- νικό Προξενείο ή άλλους χώ- ρους που συνδέονται με τους Έλληνες της Πόλης;

Αλλά κάτι τέτοιο ούτε που περνάει από τη φαντασία τους.

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΛΑΡΕΣΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 205

ΚΩΔ. ΥΠ. 1603

ΙΟΥΝΙΟΣ 2014

Ιδιοκτήτης - Εκδότης

- Διευθυντής

Τριαντάφυλλος Ι. Τσιόπουλος

ΣΥΝΤΑΞΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών,

Τ.Κ. 41221 Λάρσα

Τηλ.: 2410 284644

Φαξ: 2410 55-11-13

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

εμποδίζει τα σχέδια της Παγκοσμιοποίησης και του Οικουμενισμού), ξεκίνησε από την Παιδεία. Το πρώτο πράγμα που χρεοκόπησε στην χώρα μας ήταν η Παιδεία. Όλα τα άλλα ήρθαν από μόνα τους.

Εδώ και πολλά χρόνια, το «Σχολείο» ταΐζει τα παιδιά μας δηλητήριο με τα άθλια κείμενα που περιλαμβάνονται στα βιβλία, που υποτίθεται ότι διδάσκουν την γλώσσα, αλλά στην ουσία, αλλοιώνουν την γλώσσα, διδάσκουν την ανηθικότητα, τον αφελληνισμό, τον αποχρωματισμό της Ορθόδοξης πίστης, την αποδοχή της πολυπολιτισμικής κοινωνίας της νέας εποχής. Προφητικός ο Γεώργιος Σεφέρης γράφει το 1946: «...σα να θέλουμε να ξεκάνουμε με όλα τα μέσα τη γλώσσα μας». ΝΑΙ, υποβαθμίζεται, λόγω πληθώρας διδακτικών αντικειμένων, το μάθημα της γλώσσας, το σημαντικό και σπουδαιότερο γι' αυτήν την ηλικία. Και καταργείται η ευλογημένη σχέση δασκάλου και μαθητή. Αυτός ο όμορφος δεσμός χτίζεται καθημερινά μέσα στην τάξη και προϋποθέτει ήθος, ελευθερία και σοφία από τη μία, άσκηση, υπακοή, σεβασμό και αγάπη από την άλλη. Ο δάσκαλος και το αναγνωστικό - όπως το λέγαμε παλιά - αποτελούν για το μικρό μαθητή ενσάρκωση της κοινωνίας στην οποία το σχολείο τον οδηγεί. Τι προωθούν όμως τα σχολικά βιβλία σήμερα;

Εκπορνεύουν το εθνικό μας όνομα:
Π.χ. «Ήταν η Ελλάδα μία γυναίκα τόσο προκλητική σεξουαλικά που έπρεπε να την ερωτευτώ... απελπισμένα...» (Νεοελληνική Λογοτεχνία Α΄ γυμνασίου, σελ.123)

Βλασφημούν τον ΧΡΙΣΤΟ!
Π.χ. «Τα μάτια του γατιού ήταν γλυκά. Τα μάτια του Χριστού ήταν γλυκά...» Σύγκριση! (Ανθολόγιο Ε΄ και Στ΄ Δημοτικού, σελ. 164). Γράφουν οι Αγιορείτες Πατέρες. «Από πολλά χρόνια τώρα γίνεται συστηματική προσπάθεια διαρκώς αυξανόμενη να πολεμηθεί η πίστη.

Βάλλονται ανελέητα οι μητέρες. Εμφανίζονται ως νευρωτικά πλάσματα και όχι ως πρόσωπα στοργής και αγάπης:
Π.χ. «...η μητέρα με τον χαρακτήρα της και τα ελαττώματα της μου πλακώνει την καρδιά... Αγαπώ τρελά τον Πιμ (τον πατέρα της). Είναι το μεγάλο μου ιδεώδες...» («Το ημερολόγιο της Άνας Φρανκ», Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Β΄ γυμν. σελ.48)

Τα ελληνικά σχολεία είναι χώροι, όπου τα παιδιά ελεύθερα και ασύδοτα μπορούν να κάνουν τα πάντα. Μία απλή ματιά του μαθητόκοσμου εν ώρα διαλείμματος, δίνει την εικόνα μιας ομάδας παιδιών που εν εξάλλω... περιβολή και καταστάσει, περιφέρονται σε κάποιο χώρο διασκέδασης. Παράλληλα, με τα δεκαπενταμελή συμβούλια και τις καταλήψεις «εκπαιδεύονται» για να στελεχωθούν στη συνέχεια τα φοιτητικά «τάγματα εφόδου».

Τα σχολεία έχουν γίνει ο τόπος όπου «σαρώνει» η χρήση ναρκωτικών από έφηβους μαθητές, με τους διακινητές να κάνουν «πάρτι» έξω από τα Γυμνάσια και τα Λύκεια. 20.000 εκτρώσεις γίνονται το χρόνο από έφηβες 16-18 ετών. Είναι χαρακτηριστικό ότι μετά το καρναβάλι ο αριθμός των εκτρώσεων αυξάνεται δραματικά. Οι εφηβικές εγκυμοσύνες πολλαπλασιάζονται και από την έλλειψη ενημέρωσης και την αδιαφορία της Πολιτείας. Τα Κέντρα Οικογ. Προγρ/σμού έχουν κλείσει πανελλαδικά!!! Τόσος πνευματικός υποσιτισμός, τόσες ακαθαρσίες ξεβράζονται στα σχολεία μας. Χρόνο με το χρόνο η κατάσταση διολισθαίνει στο χειρότερο και δεν ξέρει κανείς ποιος και πως θα μπορούσε να αντιστρέψει την κατάσταση.

Όσο για τα Παν/μια, αλώθηκαν από τις πολιτικές σκοπιμότητες. Σύμφωνα με ομολογία του υπ. Παιδείας Κωνστ. Αρβανιτόπουλου πέντε υπουργοί τα

τελευταία είκοσι χρόνια ίδρυσαν πέντε πανεπιστήμια, 89 τμήματα ΑΕΙ και 111 τμήματα ΤΕΙ (!!!) χωρίς όμως αντίκρισμα για τους ίδιους τους φοιτητές και την αναβάθμιση των σπουδών τους. Αντί παιδεία έχουμε στρατιές αμόρφωτων και ανιστόρητων. 50 χρόνια Πανεπιστήμιο Πατρών. Τι προσέφερε στην ανάπτυξη της Αχαΐας; Την εσωστρέφειά του!!! Η ιδιαίτερη επίδοσή του ήταν στην παραγωγή «γενίτσων» με ικανότητες εναντίον του Έθνους, εναντίον της Παράδοσης, εναντίον της Οικογένειας. Τα τάγματα εφόδου που αποτελούν την εμπροσθοφυλακή των κουκουλοφόρων εξυπηρετούν ουσιαστικά την νέα τάξη πραγμάτων αφού καλλιεργούν και διαιωνίζουν ένα εμφυλιοπολεμικό κλίμα μέσα στα σπλάχνα της ελληνικής κοινωνίας. Και μάλιστα σε μια περίοδο που απαιτείται ισχυρή ενότητα του λαού εν όψη των αυξανόμενων κινδύνων που αντιμετωπίζει η χώρα μας.

Η σήψη και η παρακμή αφήνει μία διάχυτη δυσσομία θανάτου που έρπει πάνω στο ανυπεράσπιστο σώμα της Ελλάδας. Η υπερηφάνεια που νοιώθαμε, για τον πολιτισμό που εξέπεμψε σ' όλο τον κόσμο η πατρίδα μας, υποχώρησε για να δώσει τη θέση της στην ...υπερηφάνεια των ομοφυλόφιλων (!!!) που τη στηρίζουν ακόμα και αυτοί που μας κυβερνούν, ...τέτοια κατάπτωση. Και η Διοικούσα Εκκλησία «κουρνιαζέει» στην εσωστρέφειά της. Που είναι ο σύγχρονος παιδαγωγικός της ρόλος που θα αναδείξει όλο το φως του Ευαγγελίου; Που θα απελευθερώσει την εγκλωβισμένη νεολαία από τα δεσμά του εγωκεντρισμού και τις σειρήνες της παγκοσμιοποίησης. Μήπως δεν βλέπει την αλλοτρίωση του ποιμνίου της; Την εκκοσμίκευση και την αλλοίωση όλων των εκκλησιαστικών μυστηρίων; (Υπάρχει βαθύ σκοτός περί γάμου, βαπτίσεως, θείας λειτουργίας κ.ά). Γιατί δεν αφήνει τα νέα στελέχη να πάρουν πρωτοβουλίες. Να υψώσουν

ένα σύγχρονο Χριστοκεντρικό λόγο και να αξιοποιήσουν τα μέσα της εποχής μας. Να γίνουν οι γέφυρες με εκείνους που είναι «έξω» από το σώμα της εκκλησίας και οι φορείς - πολλαπλασιαστές για τη διάδοση του ορθόδοξου λόγου.

Π.χ. όταν γίνεται μια βάπτισμα, οι νέοι δεν έχουν στα χέρια τους ένα κατάλληλο DVD για να το μοιράσουν στους προσκεκλημένους, φτιαγμένο από εμπειρία και ευσεβή στελέχη της εκκλησίας, δηλ. ένα μέσο που μπορεί να παρουσιάζει με σύγχρονο τρόπο την αξία αυτού του μυστηρίου, να αποκωδικοποιεί κάθε συμβολισμό και κάθε μήνυμα που κρύβεται στην όλη διαδικασία. Τέλος να αναλύει τους παιδαγωγικούς τρόπους που θα βοηθήσουν γονείς και νεολαία στην ορθόδοξη αγωγή και την ολόπλευρη ψυχοσωματική ανάπτυξη.

Στη σημερινή κοινωνία οι πνευματικές ανάγκες είναι κυρίαρχες σε σχέση με τις βιολογικές. Η εκκλησία δεν μπορεί να εξαντλεί τους πόρους της στην «οικονομική φιλανθρωπία». Θα πρέπει να διαθέσει ένα σημαντικό μέρος για την «πνευματική φιλανθρωπία», αξιοποιώντας τη σύγχρονη τεχνολογία.

Οι νέοι συνωστίζονται σήμερα στα περίπτερα σαν τις μύγες για να βρουν έντυπα με DVD και να «καλύψουν» τις πνευματικές τους ανάγκες. Δεν βρίσκουν όμως εκεί ένα DVD της εκκλησίας για να τους αποκαλύψει εναλλακτικούς τρόπους αντιμετώπισης των σημερινών αδιεξόδων, μέσα από τις αστείρευτες πηγές της ελληνορθόδοξης παράδοσής μας.

Ανδρέας Γαλάνης

Κατάντια

● **Αν θέλεις να αλώσεις έναν λαό, φρόντισε πρώτα να καταστρέψεις τη γλώσσα του.**

Λένιν

● **Ήδη η γλώσσα μας πνέει τα λοίσθια.**

-- Εφημερίδες και περιοδικά εκδίδονται με αγγλικό τίτλο.

-- Δεκάδες εκπομπές τηλεόρασης πασάρουν με αγγλικό τίτλο.

-- Οι μουσικές εκπομπές Ρ/Σ, συμπεριλαμβανομένων και αυτών της Αριστεράς, είναι ακαταλαβίστικες, αν δεν ξέρεις ξένους μουσικούς όρους και την τρέχουσα διάλεκτο γκρίκλις.

-- **Στις τελευταίες Πανελλήνιες, το 60% των εξεταζόμενων έλαβαν κάτω από τη βάση και μόνο το 5% πάνω από 15!**

Ναι, μάλιστα, στη χώρα των φροντιστηρίων και των ιδιαιτέρων, της παραπαιδείας και του παρακράτους.

● Έλεος! Κανείς δεν ενδιαφέρεται!

«paron»

«ΤΑΡΑΧΤΗΚΑΝ» ΚΑΠΟΙΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΙΣΤΟΡΙΑ...

συνέχεια από την 1η σελίδα

με την μάχη του Μαραθώνα και την απάντηση γνώριζε μόνο μια Αλβανίδα φοιτήτρια.

Η υποκρισία στο μεγαλείο της! Ποιος απαξιώνει τόσο καιρό το ιστορικό βάθος του Ελληνισμού; Ποιος ταυτίζει τα ελληνικά ιδεώδη με ακραία ιδεολογήματα; Ποιος χαρακτηρίζει «εθνικιστές» αυτούς, που πέρα από κόμματα, ερευνούν την ελληνική αλήθεια; Ποιος φοιτητής, απ' αυτούς που γνωρίζουν ελληνική ιστορία, τολμάει ν' αμφισβητήσει στο πανεπιστήμιο τις θεωρίες περί Ινδοευρωπαϊών, Φοινίκων, Μεσοποταμίας, Αφρικής κτλ; Εδώ εμείς, από την ταπεινή μας ιστοσελίδα, αναρτήσαμε απόψεις ξένων επιστημόνων για τα Ελληνικά σε σχέση με τα Σανσκριτικά και δεχθήκαμε επιθέσεις από καθηγητές «κύρους». Ερευνητές, λέει!

Γιατί να μαθαίνουν λοιπόν οι νέοι ιστορία; Για να χαρακτηριστούν ακραίοι; Για να τους πολεμήσει το όποιο σκοταδιστικό κατεστημένο αναμασημένης γνώσης που αντιτίθεται σε καθετί το ελληνικό; Κάθονται όλοι στ' αυγά τους. Μαζί και οι γονείς που δεν μπαίνουν καν στον κόπο να διδάξουν αυτοί τα παιδιά τους. Αν όχι ιστορία, τον τρόπο έρευνας της, που πρέπει να είναι ελεύθερος και χωρίς παραπίδες.

Για ποια ιστορία ν' ενδιαφερθούν οι νέοι; Αυτή που περιορίζεται μόνο στην κλασική Ελλάδα με τους υποτιθέμενους μανδύες και τα σανδάλια, ενώ ο Ελληνισμός έχει χιλιετίες ζωής και παγκόσμια εμβέλεια; Για ποια Ελλάδα ν' ενδιαφερθούν οι νέοι, όταν διδάσκονται ότι δεν υπάρχουν πια Έλληνες στο νέο-ελληνικό κράτος παρά απόγονοι Αλβανών, Σλάβων και Τούρκων; Ποιος τους μιλάει π.χ. για την Μεσόγειο που βρίθει Ελλήνων, οι οποίοι διατρανώνουν την καταγωγή τους;

Υποκριτές! Όποιον υπερβεί τα κλισέ που έχετε καθιερώσει με την αμάθεια και την ιδεοληψία σας τον κατακρημνίζετε και τώρα το παίζετε δήθεν ευαισθητοποιημένοι, επειδή «οι νέοι δεν γνωρίζουν ιστορία». Χάρης εσάς, μεγάλοι «επιστήμονες» και «δημοσιογράφοι», αναλαμβάνουν τώρα κόμματα την μόρφωση των παιδιών. Συγχαρητήρια!

Εμείς το μόνο που θα επαναλάβουμε είναι ότι στην σημερινή εποχή της διαστρέβλωσης, για να μάθει κάποιος ιστορία πρέπει να ψάξει μόνος του. Μην ακούτε κανένα. Ο Ελληνισμός είναι μια μεγάλη και ενδιαφέρουσα περιπέτεια που αρχίζει από πολύ παλιά και πιάνει όλα τα μήκη και πλάτη της γης.

ΠΥΓΜΗ.gr

Μνημόσυνο του Θεολόγου

Ο π. Θεολόγος ομιλεί στους κατασκηνωτές στο Ι.Ν. Αγίου Κων/νου & Ελένης του σιλλόγλου «Σάπφειρος» Μεσαγγάλου

Από πληροφορίες που έχουμε, στις 27 Ιουλίου θα γίνει το μνημόσυνο του μακαριστού και αξέχαστου Σου Μητροπολίτη Λάρισας π. Θεολόγου, στην Ιερά Κομηνηνείο Μονή Στομίου Λάρισας, όπου επί δεκαοκτώ (18) χρόνια αναπαύεται το ιερό του σκήνωμα.

Αποτελεί ξεχωριστό γεγονός γιατί ξεχωριστός υπήρξε και ο ίδιος στην επίγεια ζωή του. Υπήρξε πραγματικά ταπεινός, πρά-

ος, άκακος, ανεξίκακος, ακτήμονας, μονοχίτων, αγαθός, λευίτης με φόβο Θεού, αθόρυβος εργάτης της φιλανθρωπίας σε βαθμό να μην του βρίσκεται δραχμή πριν το τέλος του μήνα, ειρηνικός, συγχωρητικός αλλά και γενναίος, αγωνιστικός, ακατάβλητος και ανυποχώρητος μπροστά στην αδικία, υπερασπιστής των ιερών και οσίων μέχρι θυσίας γι' αυτό και μισήθηκε, συκοφαντήθηκε και εξορίστηκε από τους συνεπισκόπους και την εμπειρίστατη Ιεραρχία «βαρύς γαρ και βλεπόμενος». Μην απορείτε, αναγνώστες μας, για τις παραπάνω αναφερόμενες αρετές - λίγες αποκαλύψαμε απλώς για να τονίσουμε ότι «ουκ ήτο εκ του κόσμου τούτου», καμμία η σχέση του με τους λεγόμενους «επισκόπους», ήταν ξεχωριστός γι' αυτό και το μνημόσυνό του αποκτά ιδιαίτερη σημασία.

συνέχεια από την 1η σελίδα

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ

Το Δίστομο ανήκει στο νομό Βοιωτίας στο νοτιοδυτικό τμήμα της επαρχίας Λειβαδιάς. Είναι ημιορεινή κωμόπολη, δημοτική ενότητα του Καλλικρατικού δήμου Διστόμου-Αράχωβας-Αντίκυρας και έδρα του δήμου, με τρεις οικισμούς: τους οικισμούς του Διστόμου, την παραλία Διστόμου και του αγ. Νικολάου. Ο πραγματικός πληθυσμός, βάσει της απογραφής του 2011, είναι 3.345 κάτοικοι. Είναι χτισμένο σε μια μικρή πεδιάδα που σχηματίζεται ανάμεσα στα όρη Κίρφη, Παρνασσός και Ελικώνας. Απέχει 160 χλμ. από την Αθήνα, 25 χλμ. από την Λειβαδιά, 13 χλμ από την Αράχωβα και 15 περίπου χλμ. από τη Δεσφίνα.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Στην αρχαιότητα το Δίστομο λεγόταν Άμβρουσος ή Άμφυσος και ιδρύθηκε από τον ομώνυμο ήρωα. Τα ίχνη των ερειπίων της αρχαίας πόλης σώζονται μέχρι σήμερα.

Η Άμβρουσος ήταν μια από τις πόλεις που κατέστρεψε ο περσικός στρατός του Ξέρξη στο πέρασμά του. Ξεθεμελιώθηκε το 346 π.Χ. από τον Φίλιππο Β' κατά τον ιερό πόλεμο. Επαναχτίστηκε λίγο πριν από τη μάχη της Χαιρώνειας 338 π.Χ. και το 198 π.Χ. κυριεύθηκε από τους Ρωμαίους με αρχηγό τον Φλαμίνιο. Από ενεπίγραφη πλάκα του 3ου αιώνα μ.Χ. μαθαίνουμε ότι στην Άμβρουσο γινόταν κάθε τετραετία γυμναστικοί και ιππικοί αγώνες. Επί βυζαντινής αυτοκρατορίας η περιοχή δέχθηκε επιδρομές από Γότθους, Ούννους και Σλάβους. Μετά την πρώτη άλωση της Κωνσταντινούπολης το 1204 μ.Χ. κυριάρχησαν στη περιοχή οι Φράγκοι, οι Ενετοί, οι Καταλανοί και τέλος οι Τούρκοι.

Κατά την Επανάσταση του 1821 στο Δίστομο έγιναν δύο σπουδαίες μάχες: η πρώτη στις 9 Μαΐου 1825, όπου ο Γκούρας νίκησε τους Τούρκους, και η δεύτερη τον Ιανουάριο του 1827 όπου ο Νότης Μπότσαρης με 400, περίπου, Σουλιώτες διέλυσε 2.500 Τούρκους του Κιουταχί. Εδώ τραυματίστηκε ο Μάρκος Μπότσαρης.

Το Δίστομο συμμετείχε στους Βαλκανικούς πολέμους 1912-13 και στην Μικρασιατική εκστρατεία 1921-23. Έγινε ιδιαίτερα παγκόσμια γνωστό από την σφαγή που πραγματοποιήσαν τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής στις 10 Ιουνίου του 1944.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Από τις αρχές Ιουνίου τα νέα του μετώπου ήταν καλά. Ξημέρωνε μια ακόμα ημέρα εργασίας και ελπίδας. Η μέρα της λευτεριάς και της ειρήνης κοντοζύγωνε γιατί στις 6 Ιουνίου, οι σύμμαχοι είχαν αποβιβασθεί στη Νορμανδία. Οι Γερμανοί κατακτητές βλέποντας ότι χάνουν τον πόλεμο σε όλα τα μέτωπα, προσπαθούν να συγκροτήσουν την άμυνά τους στο πεδίο της Νορμανδίας. Επιχείρησαν να μετακινήσουν τις μονάδες τους από την Ελλάδα, αλλά η παρουσία των αντάρτικων σωμάτων που δρούσαν εκεί τους καθήλωνε, γι' αυτό και καταλαμβάνονταν από αμώκ καταστροφής. Βγάζουν αμέσως διαταγές γενοκτονίας: «Ένας Γερμανός σκοτωμένος – πενήντα Έλληνες, δέκα Γερμανοί – ένα χωριό».

Ήθελαν να τρομοκρατήσουν τους κατοίκους για να πάψουν να ενισχύουν τις αντάρτικες ομάδες που δρούσαν στη περιοχή, εφαρμόζοντας αντίποινα σε βάρος του άμαχου πληθυσμού.

Έτσι, στο πλαίσιο των εκκαθαριστικών επιχειρήσεων, το Σάββατο της 10ης Ιουνίου 1944 – 70 χρόνια πριν – νωρίς το πρωί

μια φάλαγγα επτά (7) αυτοκινήτων με Γερμανούς στρατιώτες (2ος λόχος του 2ου τάγματος του 7ου Συντάγματος της 1ης Μεραρχίας των Ες-Ες με έδρα την Λειβαδιά) με λοχαγό τον Φριτς Λάουφενμπαχ (Fritz Laufenbach) έλαβε διαταγή να εντοπίσει τους αντάρτες στην δυτική πλευρά του Ελικώνα. Σαν δόλωμα οι Γερμανοί είχαν επιταγμένα 2 ελληνικά φορτηγά γεμάτα με άνδρες των και SS μεταμφιεσμένους σε μαυραγορίτες που προπορευόταν της κυρίας φάλαγγας. Ταυτόχρονα ο 10ος και ο 11ος λόχος του 3ου τάγματος από την Άμφισσα κατευθύνονταν με 60 αυτοκίνητα γεμάτα Γερμανούς στρατιώτες προς το Δίστομο. Οι 3 λόχοι συναντήθηκαν στην διασταύρωση Διστόμου-Άμφισσας, χωρίς όμως να εντοπίσουν αντάρτες, εκτός από 18 παιδιά, που κρύβονταν στις γύρω στάνες. Έξι (6) απ' αυτά που προσπάθησαν να δραπέτευσουν εκτελεστήκαν. Στο χωριό Καρακόλιθο σκορπούν τον θάνατο. Σκοτώνουν πέντε και συλλαμβάνουν 12 αγρότες ομήρους ενώ θέριζαν. Μπαίνουν στο Δίστομο. Οι κάτοικοι ανυποψίαστοι βλέποντας όμως τους ομήρους ανησυχούν. Ο επικεφαλής καλεί τον πρόεδρο και τον παπά του χωριού, από τους οποίους ζητά πληροφορίες για τις κινήσεις των ανταρτών της περιοχής. Δεν

«Εδώ 'ναι, το πικρό το χώμα του Διστόμου, ώ, εσύ διαβήτη, όπου πατήσεις να προσέχεις – εδώ πονά η σιωπή, πονάει κι η πέτρα κάθε δρόμου κι απ' τη θυσία κι απ' τη σκληρότητα του ανθρώπου. Εδώ μια στίλη απλή, μαρμάρηνη όλη κι όλη με ονόματα σεμνά, κι η Δόξα τα ανεβαίνει λυγμό, λυγμό, σκαλί-σκαλί, μεγίστη σκάλα...».

Γιάννης Ρίτσος

μπούρεσαν να μάθουν κάτι. Στην συνέχεια τοποθετούν στα γύρω υψώματα του χωριού φυλάκια για έλεγχο και εκφοβισμό, και ανακοινώνουν ότι, όποιος δεν κλειστεί στο σπίτι του και φύγει, θα θεωρηθεί αντάρτης και θα εκτελείται επιτόπου.

Το μεσημέρι τα δύο επιταγμένα ελληνικά αυτοκίνητα με τους μεταμφιεσμένους Γερμανούς κατευθύνθηκαν προς τον όσιο Λουκά. Λίγο πριν από το χωριό Στείο, πέφτουν σε ενέδρα των ανταρτών του ΕΛΑΣ (11ος λόχος του 3ου τάγματος, του 34ου συντάγματος). Η μάχη ήταν σκληρή και κράτησε δύο ώρες περίπου. Οι απώλειες ήταν μεγάλες και από τις δύο μεριές. Χάθηκαν άδικα και αρκετός άμαχος πληθυσμός. Από τα δύο πρώτα αυτοκίνητα σώθηκαν μόνον ένας στρατιώτης και ένας οδηγός. Σκοτώθηκαν 40 Γερμανοί στρατιώτες περίπου, και ο επικεφαλής αξιωματικός ΤΕΟ τραυματίστηκε βαριά, ξεψυχώντας αργότερα στο Δίστομο όπου μεταφέρθηκε.

ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Έξαλλος ο επικεφαλής λοχαγός Φριτς Λάουφενμπαχ δίνει εντολή αντιποίνων. Αμέσως εκτελούνται οι 12 όμηροι μπροστά στο Δημοτικό Σχολείο. Κι εδώ αρχίζει η τραγωδία του Διστόμου. Οι κάτοικοι, όσο δεν κατάφεραν να διαφύγουν από το Διάσκελο – η μόνη αφύλακτη διάβαση – κλείνονται έντρομοι στα σπίτια τους. Τους έρημους δρόμους του χωριού διατρέχουν εξαγριωμένοι στρατιώτες, με εφ' όπλου λόγχη, αρχίζοντας μια ανηλεή σφαγή των κατοίκων του χωριού. Μπαίνουν στα σπίτια, σκοτώνουν, καίνε, σφάζουν και βιάζουν. Γυναίκες, άνδρες, παιδιά, γέροι, γριές ακόμα και βρέφη λίγων ημερών εν ψυχρώ, εκτελούνται. Κάποια παιδιά κρυμμένα σε βαρέλι (φωτο) ανακαλύπτονται και γαζώνονται. Ο ιερέας αποκεφαλίζεται. Ακόμη και σκυλιά,

γάτες, πρόβατα κ.α. εξολοθρεύονται.

Δραματικοί ακούγονται οι θρήνοι και οι οιμωγές αυτών που ξεψυχούν. Η σφαγή σταμάτησε μόνον όταν νύχτωσε, ίσως γιατί φοβήθηκαν το σκοτάδι και έφυγαν αφού έκαψαν τα σπίτια του χωριού. Παίρνοντας το δρόμο για τη Λειβαδιά εξακολουθούσαν να σκοτώνουν όποιον άμαχο συναντούσαν μπροστά τους. Ευτυχώς που ήταν μέρες θερισμού και οι χωρικοί ήταν στα χωροχώραφα, αλλιώς τα θύματα θα ήταν πολύ περισσότερα.

Λίγες μέρες μετά, στις 24 Ιουνίου, οι Γερμανοί επέστρεψαν και έκαψαν τα σπίτια στο Στείο,

χωρίς όμως ανθρώπινες απώλειες, γιατί πρόλαβαν, αυτή τη φορά οι κάτοικοι, και κρύφτηκαν.

Απολογισμός: 228 νεκροί, εκ των οποίων 117 γυναίκες και 111 άνδρες. Απ' αυτούς οι 22 ήταν νήπια έως 5 ετών και 33 έως 16 χρόνων. Η μαρτυρία δε του απεσταλμένου του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού Ελβετού George Wehrly, ο οποίος έφτασε στο Δίστομο μετά λίγες μέρες, μιλάει για 600 νεκρούς στην ευρύτερη περιοχή.

Ο Στάθης Σταθάς γράφει: «Στο Δίστομο έγιναν αυτά, θα γίνονταν κι άλλα. Μα ήρθε η νύχτα και οι δολοφόνοι φοβήθηκαν και έφυγαν. Τώρα στο χωριό απλώνεται η γαλήνη του νεκροταφείου για πολλή ώρα. Μα σιγά-σιγά ξύπνησε το Δίστομο. Και τότε ακούστηκαν οι θρήνοι των παιδιών, που έρημα έκλαιγαν τους γονείς τους, και οι γόοι των γερόντων. Ακούγονταν ακόμη και κάποια παράξενα γέλια και τραγούδια αυτών που παρεφρόνησαν, μπροστά στη φρίκη που έζησαν.

Μέσα στη νύχτα μικρά παιδιά πήραν τους σκοτεινούς δρόμους προσπαθώντας να φτάσουν στα κοντινά χωριά. Ένα καρβάνι παιδιών που γύρευε ένα ανθρώπινο χέρι για να σκουπίσει τα δάκρυα από τα μουτράκια τους και να δώσει απάντηση στο ερωτηματικό: Γιατί τους σκότωσαν;».

Ο Γιάννης Σιδέρης στο βιβλίο του «Το ανθρώπινο κτήνος» καταγράφει τις φρικαλεότητες εκείνου του απομεσήμερου, που δεν είναι δυνατόν να τις μεταφέρουμε διότι είναι ανατριχιαστικές σκηνές που μόνον ανθρωπόμορφα τέρατα μπορούσαν να τα κάνουν, και τελειώνει με το: «Κείνο το θανατερό βράδυ του Ιούνι, στα ματωμένα χωμάτινα σοκάκια του χωριού, βρήκε τα πτώματα ξεκοιλιασμένα, έρημα, μοναχικά. Μόνο το αεράκι τους χάιδευε τα μαλλιά. Δίπλα τους λίγα σκυλιά, που γλύτωσαν τις σφαίρες, σαν ακοίμητοι φρουροί αλυχτούσαν πονεμένα, ενώ ο ουρανός από το απόγευμα γέμισε με ένα σύννεφο από κοράκια που μύρισαν τοιμπούσι...»

Οι ζωντανοί αλλόφρονες. Ο προαιώνιος νόμος, απαιτούσε να μοιρολογήσουν και να θάψουν τους δικούς τους. Όμως η φρίκη και ο τρόμος, μήπως ξαναγυρίσουν οι ναζί, τους έστειλε με την ψυχή στο στόμα σε ρουμάνια, μαντριά και κοντινές σπηλιές. Την άλλη μέρα με την ψυχή στο στόμα, άρχισαν να ξεμιτίζουν ολοφροσύνη, με πόνο που για πολλούς δεν λείει να φύγει...».

Ο Σουηδός διπλωμάτης και φιλέλληνας Sture Linner, ο οποίος εκείνες τις ημέρες είχε παντρευτεί την Κλειώ Ταμπακοπούλου που υπηρετούσαν και οι δύο στον Ερυθρό Σταυρό και ήταν αρμόδιοι για την παροχή τροφίμων και φαρμάκων στην περιοχή του διστόμου, να πως τα περιγράφει στο βιβλίο του «Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΜΟΥ».

«Παραθέταμε γαμήλιο γεύμα, όταν αργά το βράδυ με πλοίασε ο υπεύθυνος της ελληνικής επιτροπής, Έμιλ Σάνστρομ και μου έδειξε ένα τηλεγράφημα που μόλις είχε λάβει. Οι Γερμανοί – έγραφε – έσφαζαν επί τρεις ημέρες τον πληθυσμό του Διστόμου, στην περιοχή των Δελφών και στην συνέχεια πυρπόλησαν το χωριό. Οι πιθανοί επιζώντες είχαν ανάγκη άμεσης βοήθειας... Έδωσα με τη σειρά μου το

τηλεγράφημα στην Κλειώ να το διαβάσει, εκείνη έγγεψε κι έτσι αποχωρήσαμε διακριτικά από τη χαρούμενη γιορτή.

Περίπου μια ώρα αργότερα ήμασταν καθ' οδόν μέσα στη Νύχτα. Διασχίσαμε τους χαλασμένους δρόμους και τα πολλά μπλόκα για να φτάσουμε, χαράματα πια, στον κεντρικό δρόμο που οδηγούσε στο Δίστομο. Από τις άκρες του δρόμου ανασπώνονταν γύρες από χαμηλό ύψος, αργά και απρόθυμα, όταν μας άκουγαν που πλησιάζαμε. Σε κάθε δένδρο, κατά μήκος του δρόμου και για εκατοντάδες μέτρα, κρεμόντουσαν ανθρώπινα σώματα, σταθεροποιημένα με ξιφολόγχες, κάποια εκ των οποίων ήταν ακόμη ζωντανά...

Η μυρωδιά ήταν ανυπόφορη. Μέσα στο χωριό σιγόκαιγε ακόμα φωτιά στα αποκαΐδια των σπιτιών. Στο χώμα κείτονταν διασκορπισμένοι εκατοντάδες άνθρωποι κάθε ηλικίας, από υπερήλικες έως νεογέννητα. Σε πολλές γυναίκες είχαν... Άλλες κείτονταν στραγγαλισμένες... Φαίνονταν σαν να μην είχε επιζήσει κανείς».

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

α) «Υπήρξε και μια φωτεινή στιγμή, η μοναδική μέσα σε αυτή την κόλαση αίματος και τρόμου, που σε κάνει πάντα να ελπίζεις στους ανθρώπους. Ένας Γερμανός με αυτόματο ανεβάνει τις σκάλες σπιτιού, βλέπει έντρομος καμιά 15αριά ανθρώπους να περιμένουν το τέλος. Τους γνέφει να σωπάσουν, λείει τη λέξη «καπούτ» και πυροβολεί πάνω από τα κεφάλια τους. Τους φάνηκε δακρυσμένος. Βγαίνει χτυπώντας δυνατά την πόρτα. Κατεβαίνοντας σκοτώνει ένα σκυλί, για παραπλάνηση και λείει σε μια ομάδα Γερμανών που ερχόταν, δείχνοντας το σπίτι, κάτι, που φάνηκε ότι περιείχε τη λέξη «καπούτ». Η ομάδα έφυγε και οι χωριανοί γλύτωσαν...».

β) Λίγο καιρό αργότερα, όταν τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής – γράφει ο άνδρας της Κλειώς Ταμπακοπούλου – αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την Ελλάδα, μια γερμανική μονάδα περικυκλώθηκε από αντάρτες, ακριβώς στην περιοχή του Διστόμου. Σκέφθηκα ότι αυτό ίσως θεωρηθεί από τους Έλληνες ευκαιρία αντεκδίκησης. Η περιοχή είχε από καιρό που αποκόπηκε από κάθε παροχή βοήθειας σε τρόφιμα. «Ετοιμάσα λοιπόν φορτηγά με τα αναγκαία τρόφιμα, έστειλα μήνυμα στο Δίστομο για την άφιξή μας, και έτσι βρεθήκαμε στο δρόμο για εκεί, άλλη μια φορά, η Κλειώ κι εγώ.

Όταν φτάσαμε στα όρια του χωριού, μας συνάντησε μια επιτροπή, με τον παπά στη μέση. Έναν παλαιών αρχών Πατριάρχη, με μακριά, κυματιστή, λευκή γενειάδα. Δίπλα του στεκόταν ο αρχηγός των ανταρτών, με πλήρη εξάρτηση, όταν ο παπάς πήρε το λόγο και μας ευχαρίστησε εκ μέρους όλων που ήρθαμε με τρόφιμα. Μετά πρόσθεσε: «Εδώ είμαστε όλοι πεινασμένοι, τόσο εμείς οι ίδιοι, όσο και οι Γερμανοί αιχμάλωτοι. Τώρα, εάν εμείς λιμοκτονούμε, είμαστε τουλάχιστον στον τόπο μας. Οι Γερμανοί δεν έχουν χάσει μόνο τον πόλεμο, είναι επιπλέον και μακριά από την πατρίδα τους. Δώστε τους το φαγητό που έχετε μαζί σας, έχουν μακρύ δρόμο μπροστά τους». Σ' αυτή του τη φράση γύρισε η Κλειώ το βλέμμα της και με κοίταξε. Υποψιαζόμουν τί ήθελε να μου πει με αυτό το βλέμμα, αλλά δεν έβλεπα καθαρά. Απλά στεκόμουν κι έκλαιγα».

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η εγκληματική και ανανδρη αυτή πράξη των Γερμανών προκάλεσε την παγκόσμια κατακραυγή του τότε πολιτισμένου κόσμου. Η περιγραφή της θηριωδίας από το ραδιοφωνικό σταθμό του Λονδίνου ήταν τόσο μεγάλη ώστε όλος ο ελεύθερος κόσμος διαμαρτυρήθηκε.

Μετά το τέλος του πολέμου το Ελληνικό Γραφείο Εγκληματιών Πολέμου ζήτησε να ανακαλύψει τον αρχηγό που οργάνωσε την απάνθρωπη αυτή πράξη του Διστόμου. Αποκαλύφθηκε ότι ήταν ο Διοικητής των Γερμανικών δυνάμεων Χάνς Ζάμπελ που πιάστηκε στο Παρίσι και κλείστηκε στις γαλλικές φυλακές και στην συνέχεια μεταφέρθηκε στην Ελλάδα για να δικαστεί. Στο διάστημα όμως της προφυλακίσεως και προανακρίσεως του στην Ελλάδα ζητήθηκε από τη Δ. Γερμανία για να δικαστεί παράλληλα και εκεί. Η Ελλάδα τον παρέδωσε, αλλά δεν ξαναγύρισε από τη Γερμανία. Σύμφωνα με πληροφορίες αφέθηκε ελεύθερος.

(μια ανύπαρκτη 20ετία) συνέχεια από την 1η σελίδα

τα σπασμένα κεφάλια των αιμόφυρτων διαμαρτυρομένων πιστών που τα ασθενοφόρα μετέφεραν στα νοσοκομεία.

Ο Τύπος έγραφε την επομένη: «Με πρωτοφανή αγριότητα οι δυνάμεις των ΜΑΤ αντιμετώπισαν τους χριστιανούς της Λάρισας. Έδειξαν τέτοια αγριότητα, που δεν την έχουν δείξει αντιμετωπίζοντας ομάδες αναρχικών. Ξυλοκόπησαν, μέχρι θανάτου, ηλικιωμένες γυναίκες, άνδρες και παιδιά και έστειλαν στα νοσοκομεία αρκετούς... Έξω από την μητροπολιτική σύγκρουση με τα ΜΑΤ θύμιζε βοσνιακό τοπίο...».

Και ο Ιγνάτιος... χαρούμενος, εξερχόμενος του μητροπολιτικού ναού δήλωσε στους δημοσιογράφους που πλησίασαν και του ζήτησαν να σχολιάσει τα τεκταινόμενα: «Σήμερα είναι ημέρα χαράς. Ας χαρούμε...». Και τους δεκάδες τσακισμένους και αιμόφυρτους, τους ξαπλωμένους στα κράσπεδα του μητροπολιτικού ναού Σεβασμιότατε; Κοίταξε τους δημοσιογράφους αιγυπτιακά, χαμογέλασε και... απομακρύνθηκε.

Η παραπάνω στάση και συμπεριφορά έφερε στη μνήμη μας το άρθρο της Τουρκάλας ιστορικού Αϊσέ Χούρ, της εφημερίδας "Cumhuriyet" (Τζουμ Χουριέτ) για τα γεγονότα της Σμύρνης.

Η ιστορικός περιγράφει με λεπτομέρειες τον εμπρησμό που κατέστρεψε, σχεδόν πλήρως, την πόλη (εκτός από τον τουρκικό και εβραϊκό τομέα) και έτσι επιτάχυνε τον ξεριζωμό των Ελλήνων. Την ώρα που καίγονταν η Σμύρνη, ο ηγέτης των Νεοτουρκικών Κεμάλ Ατατούρκ, βρισκόταν στη πόλη και απολάμβανε τη θέα - ως άλλος Νέρων - από το μπαλκόνι της αρραβωνιαστικιάς του Λατιφέ... «Ο Μουσταφά Κεμάλ - γράφει - και η Λατιφέ κάποια στιγμή έμειναν μόνοι στο μπαλκόνι. Η πυρκαγιά συνέχιζε με όλη της τη δύναμη... Ο Κεμάλ ρώτησε την αρραβωνιαστικιά του: Έχετε πολλά κτήματα στο σημείο της φωτιάς; Το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας μου είναι εκεί, αλλά Πασά μου, ας καούν όλα, εσείς να είστε καλά... Όταν υπάρχουν τέτοιες ευτυχισμένες μέρες, τι σημασία έχει η περιουσία; Αφού σώθηκε (!) η πατρίδα ας καούν κι ας καταρρεύσουν τα πάντα. Όλα μπορούν να επουλωθούν...».

Την επέτειο της πυρπόλησης της Σμύρνης γιορτάζουν οι Τούρκοι τις μέρες αυτές με αλαλαγμούς και καύχηση πρωτόγονη, ικανοποιημένοι γιατί πατούν πάνω στις καμένες εστίες και στο χυμένο αίμα των προγόνων μας.

Οι ομοιότητες μεταξύ των δύο περιπτώσεων περίπου ίδιες. Εκεί, φωτιά και καταστροφή: εδώ, γκλομπς, αίμα και πεζοδρόμια γεμάτα τραυματίες. Εκεί, από το μπαλκόνι απολάμβανε τη θέα ο Κεμάλ κι εδώ, από τα σκαλοπάτια του μητροπολιτικού ναού δήλωνε τα χαρμόσυνα ο εφέντ' Ιγνάτιος. Εκεί, δεν δίδονταν λόγος σε κανέναν κι εδώ, ποδοπατούνταν το Σύνταγμα του Κράτους και οι αποφάσεις του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου (ΣτΕ). Εκεί, ο Κεμάλ δήλωνε: «ας καούν και ας καταρρεύσουν...» κι εδώ, ας περιφρονηθούν οι θείοι και ιεροί Κανόνες (όσες φορές τους βολεύει) κι όταν χρειαστεί τους επικαλούμαστε.

Δύο επέτειοι: η μεν, ενός εκφραστή βάρβαρου λαού και απολίτιστου- μέχρι ενός σημείου

αναμενόμενη, η δε, ενός αντιπροσώπου του μόνου αληθινού Θεού, αδιανόητη, ασυμβίβαστη και σκανδαλώδης.

Φέτος ο δεσπότης Λάρισας Ιγνάτιος ανακοίνωσε, μήνες πριν, τον εορτασμό του ως «επετειακό γεγονός» γράφοντας:

«Επί τη συμπλήρωσει είκοσι χρόνων αρχιερατικής διακονίας ο' αυτόν τον άγιο τόπο, που τον στεφανώνει η χάρις του Πολιούχου και προστάτου μου Αγίου Αχιλλείου του μυροβλήτου και θαυματουργού και όλων των τοπικών μας Αγίων...».

Αναγκαστήκαμε να γράψουμε ότι ο άνθρωπος λέει ψέματα διότι «η διακονία του» στη Λάρισα είναι 18 χρόνων, αναγκάζοντάς τον να «γυρίσει την πλάκα» και να γράψει ότι θα γιορτάσει την (ματωβαμένη) χειροτονία του.

Θα αναρωτιέται κανείς γιατί τόση αγωνιώδης προσπάθεια για προσωπική προβολή, που και για τον πιο απλό χριστιανό είναι εφάμαρτη; Για όποιον γνωρίζει τον άνθρωπο, γνωρίζει και την αιτία.

Το κάνει γιατί νιώθει ότι είναι μοιχεπιβάτης του θρόνου (ι. Χρυσόστομος) και προσπαθεί με το «πες, πες» και κάνοντας γιορτές, φιέστες και πανηγύρια να πείσει πρώτα τον εαυτό του και μετά τον κόσμο ώστε να πιστέψει πως είναι Κανονικός και όχι λάθρα εισπηδήσας σε ξένη μητρόπολη.

Δέκα οκτώ χρόνια και δεν έχει καταλάβει ότι, η ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ενός μητροπολίτη δεν χαρίζεται, δεν εξαγοράζεται, ούτε παραχωρείται αλλά απονέμεται από το Θεό σ' εκείνους που εκλέγονται δια του φωτισμού του Αγ. Πνεύματος κρινόμενοι άξιοι, γιατί πορεύονται κατά το θέλημά Του και τηρούν όσα συνέταξαν οι Πατέρες της εκκλησίας.

Ας μη νομίζει λοιπόν ότι έγινε Κανονικός, επειδή μερικοί ριψάσπιδες «έκαμψαν γόνυ» και οσφυοκαμπτούντες τον καλούν σε εγκαίνια, γάμους, βαπτίσεις, κηδείες, μνημόσυνα κ.α. Πρέπει να γνωρίζει ακόμη ότι, και ένας να παραμείνει, όπως ο αγ. Ιωαν. ο Πρόδρομος, και να φωνάζει «Ουκ εξεστί σοι έχειν την γυναίκα του αδελφού σου» (μητρόπολη) θα τον βασανίζει, όπως βασανίζονταν και φώναζαν όλοι οι μοιχεπιβάτες πριν την... τελευτή τους.

Στο σημερινό άρθρο δεν θα ασχοληθούμε με το τί είπαν ή έγραψαν διάφοροι ειδικοί Θεολόγοι, νομικοί, ιερωμένοι, καθηγητές, δάσκαλοι... για την αντικανονικότητά του, ούτε με τις μυστικές συσκέψεις που απέβλεπαν στο να βρουν τρόπο να ξεγελάσουν τον πατέρα Θεολόγο και να τους ακολουθήσει στον κατήφορο που είχαν πάρει.

Θα παραβλέψουμε τα όσα προφητικά είπε ο μακαριστός για το ποιόν του Ιγνατίου, καθώς και για τις χιλιάδες τα ΜΑΤ που πλημμύρισαν τη Λάρισα το 1995 για να παρεμποδίσουν την μετοχή του στη γιορτή του αγ. Αχιλλείου.

«Φεύξονται μηδενός διώκοντος» θα σκορπίσουν χωρίς κανείς να τους κυνηγήσει, είπε ο άγιος. Πράγματι έγινε σεισμός και σε μισή ώρα όλοι εξαφανίστηκαν.

Όλα αυτά και πολλά άλλα ακόμη θα δημοσιεύσουμε σε ειδική έκδοση για να πληροφορηθεί ο

κόσμος τί έγινε τότε και τί γίνεται μέχρι σήμερα.

Παρακάτω θα παρουσιάσουμε αποσπάσματα από απαντήσεις που έδωσε ο τοπικός θεολόγος, δόκτορας (σήμερα φίλος του Ιγνατίου) σε επιστολές ανωνύμων και επωνύμων όσον αφορά την αντικανονικότητα του Ιγνατίου, στηριγμένες στους ιερούς Κανόνες της Εκκλησίας.

Ο Ιγνάτιος - έλεγε ο καθηγητής - είναι αντικανονικός και παράνομος. Γιατί; Διότι αυτά καθορίζουν οι Ι. Κανόνες.

«Μηδενί τρόπο, επίσκοποι καταστίναι εν τη Εκκλησία, ης έτι ο προεστώς ζη και εν τη ιδία συνίσταται τιμή, ει μη αυτός εικών την επισκοπικήν παραιτήσεται. Χρη γαρ πρότερον την αιτίαν του μέλλοντος της επισκοπής εκδιώκεσθαι, κανονικώς, εξεταζομένην, εις πέρας άγεσθαι ειθ' ούτω μετά την τούτον καθαίρεσιν, έτερον αντ' αυτού εκ την επισκοπήν προβιάζεσθαι» (ΙΣΤ' κανόνας της Πρωτοδευτέρας Συνόδου, σελ. 358).

Με απλά λόγια: Με κανένα τρόπο, δεν πρέπει να γίνεται άλλος επίσκοπος σε μια (τοπική) Εκκλησία, της οποίας ο επίσκοπος της ακόμη ζει, απολαμβάνοντας κάθε τιμή, που απορρέει από την επισκοπή του ιδιότητα, εκτός αν ο ίδιος θελήσει (για κάποιο λόγο, πολύ σοβαρό λόγο) να παραιτηθεί. Πρέπει δηλ. πιο μπροστά να εξετάζονται οι κατηγορίες εναντίον οποιουδήποτε επισκόπου, σύμφωνα με τους Ιερούς Κανόνες και να ολοκληρώνεται η έρευνα αυτή. Εάν δηλ. μετά από την πιο πάνω διαδικασία ο επίσκοπος καταδικασθεί σε καθαίρεση οριστικά και αμετάκλητα για κάποιο σοβαρότατο λόγο, που προβλέπουν οι ιεροί κανόνες (αίρεση ή ανηθιότητα ή σιμωνία), τότε μονάχα πρέπει να προχειρίζεται άλλος για εκείνη την επισκοπή... ερωτά ο δόκτορας της Θεολογίας:

Και συνεχίζει να ερωτά ο δ/ρας της Θεολογίας:

- Πότε κατηγορήθηκε για κάτι συγκεκριμένο ο σεβ. Λαρίσης Θεολόγος;

- Πότε εξετάσθηκαν «κανονικώς» οι κατηγορίες;

- Πότε καταδικάσθηκε από αρμόδιο εκκλησιαστικό δικαστήριο οριστικά και αμετάκλητα σε καθαίρεση για αμαρτήματα σοβαρά; Ουδέποτε...

- «Επίσκοπον... τύπτοντα πιστούς αμαρτάνοντας... καθαιρείσθαι προτάσσομεν...». (ΚΖ Αποστολικός Κανόνας, σελ. 26).

Και σύντομα: Όχι μόνον καθαιρούνται οι Ιερωμένοι εκείνοι όταν χτυπήσουν οι ίδιοι με το χέρι τους, αλλά και εκείνοι όπου βάλλουν άλλους να χτυπήσουν.

Προς χάριν όμως του σεβ. Ιγνατίου τα ΜΑΤ δεν κτύπησαν μονάχα, αλλά και καταμάτωσαν κυριολεκτικά τους δρόμους της Αθήνας «λιανίζοντας» στο ξύλο τους αγωνιζόμενους Χριστιανούς της Λάρισας, γιατί διαμαρτύρονταν για την αντικανονική εκλογή και χειροτονία του Ιγνατίου... Είναι

ηθικός αυτουργός αυτών των βιαιοτήτων... Θα έπρεπε παρευθύν να καθαιρεθεί για το άδικο των χριστιανών αιματοκύλισμα.

Σύμφωνα με πολλούς ιερούς κανόνες, η χειροτονία των επισκόπων δεν γίνεται «κεκλεισμένων των θυρών» (στη χειροτονία του Ιγνατίου έμπαιναν στο ναό μόνο με ειδική πρόσκληση, φωτ.), αλλά συμπαρόντος του πιστού λαού, που, σαν θεματοφύλακας της πίστης και φρουρός της ορθοδόξιας επισφραγίζει τα τελούμενα, καταθέτοντας τη συμμετοχή του με το «άξιος» ή «ανάξιος».

Για το λόγο αυτό, τις αποφάσεις της Αποστολικής συνόδου, για παράδειγμα, δεν τις πήραν μονάχα οι Απόστολοι, αλλά «οι Απόστολοι και οι πρεσβύτεροι και οι αδελφοί» (Πράξεις Αποστόλων 15, 23). Ερωτώ λοιπόν και πάλι: η χειροτονία του σεβ. Ιγνατίου έγινε σύμφωνα με τα πιο πάνω

ή «κεκλεισμένων των θυρών»... προσπαθώντας να «βουλώσουν» κυριολεκτικά τα στόματα και περιφρονώντας κάθε θεϊκό και ανθρώπινο νόμο;

Στον Ελλαδικό χώρο επικρατεί το σύστημα της «συναλλησίας» στις σχέσεις Εκκλησίας και Κράτους. Σύμφωνα με αυτό οι κανονικές αποφάσεις της Εκκλησίας επικυρώνονται και από τον ανώτατο άρχοντα της χώρας, ώστε να αποτελούν και νόμους του κράτους. Όταν λοιπόν ο σεβ. Ιγνάτιος γράφει στα παλιά του τα παπούτσια τις αποφάσεις του ΣτΕ καθώς και του Προέδρου της Δημοκρατίας, τότε δεν είναι «κανονική» και συνταγματική η ενθρόνισή του, αλλά εντελώς παράνομη, αντισυνταγματική και πραξικοπηματική...

Με τί «μούτρα» και συνείδηση έρχεται (Ιγνάτιος) στη Λάρισα; Μήπως για να βλέπει εκείνους, που ξυλοφορτώθηκαν άγρια εξ αιτίας του και για να καταφέρει το τελικό κτύπημα (όπως οι ταυρομάχοι στους ταύρους) στον κανονικό και άγιο επίσκοπό μας Θεολόγο; (Υ.Γ. Όπως και έγινε).

Όταν όμως έρχεται κάποιος κατά τον τρόπο αυτό να εγκατασταθεί σε ξένη μητρόπολη, τότε δεν είναι δυνατόν να είναι κανονικός μητροπολίτης και αλη-

θινός ποιμένας, αλλά κλέπτης και μοιχεπιβάτης, που δεν εισέρχεται από την κανονική θύρα, αλλά «αλλαχόθεν».

«Αμήν-αμήν λέγω ημίν - έλεγε για τις περιπτώσεις αυτές ο Κύριος - ο μη εισερχόμενος δια της θύρας εις την αυλήν των προβάτων, αλλά αναβαίνων αλλαχόθεν, εκείνος κλέπτης εστί και ληστής» (Ιωαν. 10, 1).

Αυτά έγραφε μεταξύ πολλών άλλων - τα οποία θα δημοσιεύσουμε ολόκληρα κατά χρονολογική σειρά με όλο το βρωμερό παρασκήνιο - ο Δόκτορας της Θεολογίας.

Το ΚΑΝΟΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ «ΙΕΡΟ ΠΗΔΑΛΙΟ» είναι γεμάτο από Κανόνες (1) που χωρίς καμία αμφιβολία βεβαιώνουν ότι ο δεσπότης Ιγνάτιος είναι αντικανονικός και άρα καθαιρετός.

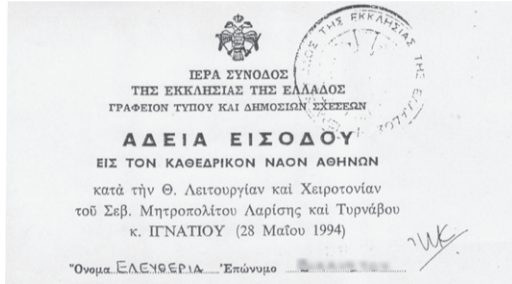
Το ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ (ν. 590/1977 άρθρ. 34 παρ. 1 Καταστατικός Χάρτης της Εκκλησίας) εντέλλεται: «Πας εν ενεργεία Μητροπολίτης Κανονικώς χειροτονηθείς (όπως ο Θεολόγος) και κατασταθείς δεν στερείται της Μητροπόλεως αυτού ή μη κατόντη μετακλήτου καταδίκης εις έκπτωσιν από το θρόνον ή εις ισόβιον αργίαν».

Δεν τα διάβασε αυτά ο Ιγνάτιος;

Εάν δεν τα διάβασε και δεν τα γνωρίζει είναι διπλά καθαιρετός, διότι αυτός που πρόκειται να χειροτονηθεί οφείλει να γνωρίζει ερμηνευτικά και όχι παροδευτικά τους Ιερούς Κανόνες, τα Ευαγγέλια, τις επιστολές των αγ. Αποστόλων, ολόκληρη την αγ. Γραφή και τον Ψαλτήρα.

Τον ρωτάμε: ΠΙΣΤΕΥΕΙ στον Χριστό και στην Αγία Γραφή; Εφαρμόζει τους Ιερούς Κανόνες που θέσπισαν οι άγιοι και θεοφόροι Πατέρες της Εκκλησίας; Εάν ναι, πρέπει για όλα αυτά να κλειστεί σε κάποιο μοναστήρι να μετανοήσει και να κλάψει γιατί ποδοπάτησε ιερά και όσια. Εάν ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙ, τότε ας κάνει κάθε χρόνο γιορτές και πανηγύρια, όπως κάνουν και οι Τούρκοι εις ανάμνηση των σφαγών και της καταστροφής που προξένησαν στον Ελληνισμό της Μ. Ασίας.

Υποσημείωση
(1) 1^{ος} Καν. Ζ' Δικ. Συνόδου - 16^{ος} Καν. της Πρωτοδευτέρας Συνόδου - 1^{ος} Καν. Κυρίλλου Αλεξανδρείας - 12^{ος} Καν. της Δ' Οικονομ. Συνόδου - 16^{ος} της Α' Οικονομ. Συνόδου - 14^{ος} των αγ. Αποστόλων - 21^{ος} Συνόδου Αντιοχείας - 1^{ος} και 2^{ος} της Σαρδικής Συνόδου - 2^{ος} Ζ' Οικονομ. Συνόδου - 24^{ος} Κερθραγής Συνόδου - 17^{ος} Καν. της Συνόδου Σαρδικής - 36^{ος} αγ. Αποστόλων - 18^{ος} Συνόδου Αντιοχείας - 18^{ος} Συνόδου Αγκύρας - 89^{ος} Καν. Μεγ. Βασιλείου - ΙΔ' Αποστολικού Κανόνα - 48^{ος} της Συνόδου Κερθραγής - 12^{ος} Καν. της Δ' Οικονομ. Συνόδου και πολλοί ακόμη).

Κυκλοφόρησε τό βιβλίο «Ημερολόγιο διωγμών και έξορίας». Πρόκειται για τό ημερολόγιο του μητροπολίτην Αττικής και Μεγαρίδος Νικοδήμου πού καλύπτει τήν περίοδο 1974 - 1979. Μέσα στις σελίδες του μέ λόγο λιπό και λακωνικό ξετυλίγεται ένας όρυμαγδός γεγονότων απόλυτης αύθαιρεσίας και έκτροπής τής διοίκησης τής Έκκλησίας σε πληθώρα αντικανονικών πράξεων. Ο εύλαβής πιστός θά αισθανθεί πραγματικά ασφυξία παρακολουθώντας τις πράξεις τού Άρχιεπισκόπου Σεραφείμ και μιάς δράκας άλλων Ιεραρχών, τό παρασκήνιο τών κινήσεων τους στό χώρο τών επισκόπων αλλά και τή δικτύωση τους μέ τήν πολιτική ήγεσία. «Ένα από τά Θύματα τών έκκλησιαστικών φρικαλεοτήτων τού Άρχιεπισκόπου Σεραφείμ και τής περι αυτόν δμάδας ήταν και ο Άττικής Νικόδημος, πού αναδεικνύεται μέσα από τό ημερολόγιο μεγάλος αγωνιστής πού μέ γαλήνη και ήρεμία πορεύεται τόν τραχύ δρόμο τών διωγμών και τής έξορίας. Το βιβλίο βρίσκεται σε όλα τα χριστιανικά βιβλιοπωλεία, και στην διεύθυνση της εφημερίδας «Αγώνας».

Ομιλίες στο βιβλίο της Αποκάλυψης του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου από το μακαριστό γέροντα π. Αθανάσιο Μυτιληναίο.

Ερμηνεία εις την Αποκάλυψη, 3η συνέχεια από τη 8η Ομιλία που έγινε στις 7-12-1980

«Και ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἑπτὰ. Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη. Καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ».

(Αποκ. α, 15-17)

Ξέρετε τί φοβερό πράγμα εἶναι αὐτό; Εἶναι βλασφημία πρώτου μεγέθους νά λέμε «Τί μπορούμε νά κάνουμε, ὥστε νά σώσουμε τὴν Ἐκκλησία.»

Ἐμεῖς νά σώσουμε τὴν Ἐκκλησία; Αὐτή, ἡ ὁποία ἦλθε νά σώση, ὡς σωστική Κιβωτός μέσα στὴν ἱστορία, χρῆζει σωτηρίας ἡ ἴδια; Τότε, ἐάν υπάρχουν ἐποχές πού μπορεῖ νά ἔχη ἀνάγκη σωτηρίας ἡ ἴδια, δέν σώζει.

Τί νά σώσης, ἄνθρωπε; Ἄν ἐργασθῆς γιὰ τὴν Ἐκκλησία, ἀπλῶς θά σώσης τὸν ἑαυτὸν σου· ὄχι τὴν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία αὐξοῦ πάντοτε.

Τὸ λέγω αὐτό, γιατί πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι, πού κάποτε μάλιστα ὀργανώνονται, καὶ μέ κάθε τρόπο θέλουν νά σώσουν δῆθεν τὴν Ἐκκλησία. Ὅπως, ἐπὶ παραδείγματι, αὐτὴν τὴν στιγμή, μερικοὶ λέγουν:

«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος κινδυνεύει. Τί μπορούμε νά κάνουμε; Νά πιᾶσουμε ἀνθρώπους πολιτικούς γιὰ νά βοηθήσουν, ὥστε ἡ πολιτεία νά φροντίσῃ νά σώσῃ τὴν Ἐκκλησία.»

Ἡ πολιτεία θά σώσῃ τὴν Ἐκκλησία; Δέν εἶναι γελοῖο; Εἶναι πολὺ γελοῖο. Ὁ ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης, πού ἐρμηνεύει τὴν «Ἀποκάλυψη», μᾶς λέγει κάτι πολὺ σπουδαῖο:

«Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, τοὺς μὲν ἁγίους φωτίζοντες, τοὺς δὲ βεβήλους φλογίζοντες.»

Εἶναι μία πολὺ ὠραία ἐρμηνεία τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης, πού μοιάζει πολὺ –χρησιμοποιεῖ σχεδὸν ἴδιες λέξεις– μέ κάτι πού λέγει στὴν ἐξαήμερό του ὁ Μέγας Βασιλεῖος.

Λέγει ὅτι αὐτὴ ἡ φλόγα τοῦ πυρός πού ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ Θεοῦ εἶναι φωτιά, πού τοὺς μὲν Ἅγιοι φωτίζει, τοὺς δὲ βεβήλους –τοὺς ἀμαρτωλοὺς– φλογίζει, τοὺς καίει.

Πράγματι, ἡ θεία δόξα –ἡ θεία ἐνέργεια, πού λέγει ὁ Μέγας Βασιλεῖος· τὸ ἴδιο πράγμα εἶναι–, πού ἡ μὲν φωτεινότητά της φθάνει εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν ἕωρον τῶν ἁγίων, καὶ τοὺς φωτίζει καὶ τοὺς ἀγιάζει καὶ τοὺς δίδει ὅλα τὰ χαρίσματα, ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ θεία δόξα εἶναι φορέως ὄλων τῶν χαρισμάτων, αὐτοχρόνως δὲ αὐτὴ ἡ θεία ἐνέργεια, ἡ θεία δόξα, φθάνει εἰς τὴν Κόλασιν ὄχι ὡς φῶς, ἀλλὰ ὡς πῦρ. Ἡ ἴδια θεία ἐνέργεια εἶναι. Ὅμως, εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ φθάνει ὡς φῶς, ἐνῶ εἰς τὴν Κόλασιν ὡς πῦρ. Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ λεγόμενον «ἀφεγγές πῦρ».

Βεβαίως, μπορεῖτε νά ἀναρωτηθεῖτε:

«Πῶς εἶναι δυνατόν στὴν Κόλασιν νά συνυπάρχῃ τὸ πῦρ μέ τὸ σκότος;»

Ναί, εἶναι δυνατόν νά συνυπάρχῃ, γιατί ἐκεῖ ἡ θεία ἐνέργεια θά εἶναι στερρημένη τοῦ φωτός, τὸ ὁποῖον θά βρίσκεται μόνο εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, χωρὶς ὅμως τὴν πυρότητά του. Εἰς τὴν Κόλασιν θά ὑπάρχῃ ἡ πυρότης μόνον καὶ ὄχι ἡ φωτεινότης.

Αὐτὴ ἡ ἐρμηνεία τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης ὄντως εἶναι πολὺ ὠραία.

«Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολίβανῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι» (19).

«Τὰ πόδια Του, ὅτι μπορούσε νά φαίνεται ἀπὸ τὸν ποδήρη χιτῶνα πού ἐφοροῦσε, ἔμοιαζαν μέ χαλκολίβανον, πού ἔχει πυρωθῆ μέσα σὲ καμίνι».

Τὸ χαλκολίβανον, ὅπως μᾶς λέγει ὁ Εὐστάθιος Θεσσαλονίκης, στὴν Ὀδύσσεια πού σχολιάζει, εἶναι «μεῖγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου» (20).

Ἐδῶ, αὐτὸ τὸ μείγμα, χρυσός καὶ ἀργυρός, εὐρίσκετο σὲ κατάστασι φωτεινότητος, ἐπειδὴ ἦτο πυρωμένο.

Ξέρομε πῶς, ὅταν βάλουμε ἕνα μέταλλο σὲ καμίνι καὶ τὸ πυρώσουμε, αὐτὸ φωτοβολεῖ. Ἀλλὰ δέν φωτοβολεῖ ὁ σίδηρος ὅπως ὁ ἀργυρός καὶ ὁ χρυσός. Αὐτὸ τὸ κράμα θά λαμποκοπά!

Ἔτσι ἦταν καὶ τὰ πόδια Του.

Μ' αὐτὴ τὴν εἰκόνα ἀποδίδεται ἡ λαμπρότης καὶ αὐτῶν τῶν ποδῶν, ὅπως καὶ ἡ εὐστάθεια ἀλλὰ καὶ ἡ δύναμις των, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ὄστράκινον μέρος τῶν ποδῶν τοῦ ἀγάλματος σὲ ὄραμα τοῦ Ναβουχοδονόσορος.

Ἐνθυμεῖσθε ἐκεῖνο τὸ ἄγαλμα, πού εἶδε σὲ ὄνειρό του ὁ Ναβουχοδονόσορος; (Δανιήλ, 2) Τὰ πόδια του ἦσαν ἀσταθῆ, διότι κάποιον μέρος των ἦτο ἀπὸ σίδηρον καὶ κάποιον ἀπὸ ὄστρακον, δηλαδὴ ἀπὸ πηλὸ. Κι ὅταν ἦλθε ἐκεῖνος ὁ ἀχειρότητος λίθος ἀπὸ τὸ ἀλατόμητον ὄρος, ὁ ὁποῖος αὐτοαπεσπάσθη καὶ ἔπεσε μέ ὀρμὴ εἰς τὰ πόδια τοῦ ἀγάλματος, ἐκεῖνο συνετρίβη· ἔγινε σκόνη. Καὶ τὴν σκόνη τὴν πῆρε ὁ ἄνεμος καὶ τὴν σκόρπισε σ' ὅλη τὴν γῆ!

Ἐκεῖνο τὸ ἄγαλμα συμβόλιζε τίς δυναστεῖες πού ἐνεφανίσθησαν στὴν ἱστορία. Ποιὸ συγκεκριμένα: Ἡ «βαβυλωνιακή» αὐτοκρατορία συμβολίζονταν μέ τὴν χρυσὴ κεφαλή· ἡ «μηδο-περσική», μέ τὰ ἀργυρᾶ χέρια καὶ τὸ στήθος· ἡ «ἑλληνική» –ἡ αὐτοκρατορία τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου–, μέ τὴν κοιλία καὶ τοὺς μηρούς ἀπὸ χαλκὸ· ἡ δὲ ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία μέ τὰ σιδερένια ἀλλὰ καὶ ὄστράκινα, πῆλινα, πόδια.

Καὶ ἔρχεται τώρα νά συντριβῆ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα ἀπὸ τὸν «ἀχειρότητο λίθος», τὸν Ἰησοῦ Χριστό, γιὰ νά δεχθῆ ποιές εἶναι οἱ ἀνθρώπινες αὐτοκρατορίες, οἱ ὁποῖες ἔρχονται, τραμάζουν τὴν ἱστορίαν καὶ παρέρχονται.

Ἄλλοι τὰ πόδια τοῦ ἐνανθρωπήσαντος

Θεοῦ Λόγου εἶναι ἀπὸ χαλκολίβανον· δηλαδὴ, πολὺ λαμπρὰ, ἔνδοξα, δυνατὰ, εὐσταθῆ. Μ' ἄλλα λόγια, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ δέν ἔχει νά φοβηθῆ τίποτε ἀπὸ τὴν ἱστορία, γιατί εἶναι ὑπερκείμενος τῆς ἱστορίας.

Ἀλλὰ τὸ ὅτι τὰ πόδια Του ἦταν ἀπὸ χαλκολίβανον δηλοῖ καὶ κάτι ἀκόμη: τίς δυὸ φύσεις τοῦ Χριστοῦ· τὴν θεϊαν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην.

«Καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν» (21).

Ἡ φωνὴ Του ἦταν σάν τὸν ἦχο πού δημιουργεῖται ἀπὸ τὴν πτώσιν πολλῶν νερῶν.

Δέν γνωρίζω ἐάν ἔχετε βρεθῆ κοντὰ σὲ μεγάλο καταρράκτη· πόσος θόρυβος γίνεται! Ἔτσι ἀκούγονταν καὶ ἡ φωνὴ Του!

Μ' αὐτὴ τὴν εἰκόνα ἐμφανίζεται τὸ ἐπιβλητικὸν μεγαλεῖον τῆς φωνῆς καὶ κυρίας τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ.

Παρατηροῦμε ὅτι ὁ προφήτης Δανιήλ, σὲ ὄραμά του, ἔχει πολλές ἀντιστοιχίες πρὸς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννη, στὴν Αποκάλυψη, ὅπου κι ἐκεῖνος εἶδε καὶ περιέγραψε τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ πού θά ἐνηνθρώπηζε.

Ἀκούστε νά σᾶς διαβάσω πῶς εἶδε ὁ Δανιήλ τὸν Ἰησοῦν. Δέν θά σᾶς ἐρμηνεύσω, γιὰ νά μὴ ἀργήσωμε.

«Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος εἶς ἐνδεδυμένος βαδιδίν –εἶδος ὑφάσματος– καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ –ἡ μέση του– περιεζωσμένη ἐν χρυσίῳ Ὠφάξ –ἀπὸ τὸν τόπο Ὠφάξ–, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσίς –σάν τὸ κεχρὴμαρι–, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου» (22).

Ἔχετε ἀκούσει ποτέ τὴ βοὴ πού βγαίνει ἀπὸ τὸ στάδιο «Ἀλκαζάρ», ὅταν παίζειται ποδόσφαιρο καὶ φωνάζουν οἱ φίλαθλοι; Ἔτσι ἦταν ἡ φωνὴ Του ὡς φωνὴ ὄχλου!

Πολὺ μεγαλοπρεπὴς εἰκόνα! Καὶ συνεχίζει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης:

«Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἑπτὰ –ἔιχε σὲ δεξί Του χέρι (νά ἐνθυμεῖσθε· σὲ δεξί Του χέρι) ἑπτὰ ἀστέρας–» (23)

Ὅπως θά ἰδοῦμε εἰς τὸν τελευταῖο στίχο τοῦ ἰδίου κεφαλαίου, τὸν 20ο, στὴν ἐρμηνεία πού δίδει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος εἰς τὸν εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη, ὑπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας νοοῦνται οἱ ἑπτὰ ἐπίσκοποι τῶν ἀντιστοίχων ἑπτὰ Ἐκκλησιῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

«Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη» (24).

«Καὶ ἀπὸ τὸ στόμα Του –λέγει– ἔβγαλε ἕνα σπαθὶ μέ τίς δυὸ κόψεις του ἀκονισμένες, ἕνα σπαθὶ ὀξύτατο, κοφτερότατο!»

Εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος παρίσταται ἐδῶ ὡς «δίστομος ρομφαία».

Εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους, ὁ Ἀπόστολος, μᾶς σημειώνει ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῆς «δίστομου ρομφαίας», τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Αἰξίζει νά τὴν ἀναφέρωμε.

«Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πάσαν μάχαυραν δίστομον καὶ δίκνοῦμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας». (25)

«Διότι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ζωντανός καὶ δραστικός –λέγει– καὶ κοπτερότερος ἀπὸ κάθε μαχαίρι δικοπο, καὶ εἰσχωρεῖ θανατὴν μέχρι χωρισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, ἀρθρώσεων καὶ μυελῶν ὁστέων, καὶ ἔχει τὴν δύναμι νά ἐρευνᾷ καὶ νά κρίνῃ ἀκόμη καὶ τίς ἀφανεῖς σκέψεις καὶ ἐννοίες τῆς καρδίας...»!

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ... Φοβερός!

Εἶναι ἐκεῖνο πού πολλές φορές συμβαίνει, ὅταν ὀμιλεῖται, ἐξαγγέλεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, οἱ ἀκροαταὶ αἰσθάνονται νά τοὺς ἐγγίξει εἰς τὰ μύχια τῆς υπάρξεώς των!

Πόσες φορές αὐτός, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἔρχεται νά κόψῃ τὴν ψυχὴ, νά τριπύσῃ τὴν ψυχὴ! –Οἱ ἀκροαταὶ τὸ αἰσθάνονται αὐτό.– Πόσες φορές ἔρχεται αὐτός, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, νά ἀναμοχλεύσῃ τὸ ὑποσυνειδητόν, καὶ νά βγάλῃ ἀπὸ 'κεῖ μέσα, νά βγάλῃ, νά βγάλῃ... Καὶ νά βλέπῃ ὁ ἄνθρωπος πόσο κομματιάζεται, γιατί τὸν ἐγγίξει εἰς αὐτόν τὸν μυελόν τῆς υπάρξεώς του!

Πράγματι· ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἔχει αὐτὴν τὴν καταπληκτικὴν ιδιότητα.

Συνεπῶς, ἡ δίστομος ρομφαία, πού ἐξέρχεται ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ὀμιλοῦντος πρὸς τὸν Ἰωάννην, συμβολίζει τὴν εὐθυδικίαν τοῦ Χριστοῦ, ὡς Κριτοῦ τοῦ σύμπαντος.

Θά ἐπανελάβωμε ὅμως εἰς τὴν εἰκόνα τῆς «δίστομου ρομφαίας», ὡς χαρακτηριστικὸν τοῦ Ἀποστολέως τῆς «Ἐπιστολῆς», τοῦ Ἰησοῦ, πρὸς τὸν ἄγγελον, τὸν ἐπίσκοπον, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Περγάμου. Ἐκεῖ, θά ἔχωμε ἐπανάληψιν τοῦ ἰδίου χαρακτηριστικοῦ.

Καὶ συνεχίζει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης:

«Καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ». (26)

Μέ τὴν λέξιν «ὄψις» νοεῖται τὸ πρόσωπον.

Ἐδῶ, ἡ περίπτωσις μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Χριστοῦ, ὅπου τὸ πρόσωπόν Του ἔλαμψε «ὑπὲρ τὸν ἥλιον» (27).

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἶχε μίαν ἐμπειρίαν τῆς Μεταμορφώσεως, διότι ἦτο αὐτόπτης μάρτυς. Παρὰ ταῦτα, αὐτὴ τώρα ἡ ἔνδοξος ἐμφάνισις τοῦ Κυρίου τὸν κατατρομάζει, γιατί, ὅπως θά ἰδοῦμε παρακάτω, πέφτει σάν πεθαμένος, σάν νεκρός, μπροστὰ εἰς τὰ πόδια τοῦ Κυρίου.

«Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς

+ π. Αθ. Μυτιληναίος

τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός» (28). «Καὶ ὅταν εἶδα Αὐτόν, ἔπεσα στὰ πόδια Του μπροστὰ σάν πεθαμένος». Ἐδῶ, ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, ὑφίσταται ὅ,τι καὶ οἱ ἄλλοι θεαταὶ ὑπερκοσμίων πραγμάτων ἢ θεοφανειῶν. Ὁ Ἡσαΐας, ἐπὶ παραδείγματι, κατεπλάγη πρὸ τῆς θείας δόξης καὶ σημειώνει:

«ὼ, τάλαι ἐγώ, ὅτι κατανένυγμα, ὅτι ἄνθρωπος ὢν καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ καὶ τὸν βασιλεῖα Κύριον σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου» (29).

«ὼ, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ! Ἔχω κατατριπτηθῆ, ἔχω καταπληγῶθῆ· χάθηκα! διότι, ἂν καὶ ἄνθρωπος μέ χεῖλη ἀκάθαρτα, ἐν μέσῳ ἀνθρώπων πού ἔχουν κι αὐτοὶ ἀκάθαρτα χεῖλη κατωικῶ, καὶ ὅμως εἶδα μέ τὰ μάτια μου τὸν Βασιλεῖα Κύριον Παντοκράτορα! Ὁ δὲ προφήτης Δανιήλ θά σημειώσῃ τὰ ἐξῆς:

«Καὶ εἶδον τὴν ὄπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχύς –δέν μοῦ ἔμεινε δύναμις– καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν –ἡ δόξα, ἡ ψυχὴ, τὸ πρόσωπόν μου, ἀλλοιώθηκε–, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος –δέν μπόρεσα νά κρατήσω, νά ἔχω δύναμις–.

«Καὶ ἦκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ἀκούσῃ με αὐτοῦ ἤμην κατανενυγμένος, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. –Βλέπετε συμφωνία μέ τὸν Ἡσαΐα καὶ μέ τὸν Ἰωάννην τὸν εὐαγγελιστὴν!–

«Καὶ ἰδοὺ χεῖρ ἀπτομένη μου καὶ ἠγειρε με ἐπὶ τὰ γόνατά μου –Νά, τὸ χεῖρ Ἐκεῖνου πού εἶδα, μέ ἤγγισε καὶ μέ σήκωσε στὰ γόνατά μου–» (30).

συνεχίζεται στο ἐπόμενο

(Ἦμισυσημειώσεις)

19. Αποκ. α' 15

20. Ὀδύσσεια δ' 150, 13

21. Αποκ. α' 15

22. Δανιήλ, ι' 5-6

23. Αποκ. α' 16

24. Αποκ. α', 16

25. Ἐβρ. δ' 12

26. Αποκ. α' 16

27. Ματθ. ιζ' 2 καὶ Μάρκ. θ' 2

28. Αποκ. α' 17

29. Ἡσαΐας, στ' 5

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ 41^ο

Η εφημερίδα μας σε συνέχειες θα δημοσιεύει την «Ορθόδοξη Δογματική» προς εδραίωση της Ορθόδοξης Πιστεώς μας

Α' ΘΕΟΛΟΓΙΑ - (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΗΓΟΥΜΕΝΟ)

1. Βασικό ιδίωμα του Θεού είναι η Αιωνιότητα: Δηλαδή ο θεός δεν έχει αρχή, αλλοίωση και τέλος, ούτε χρόνο, ούτε τόπο. Ενώ κάθε ὄν ὅπου ὑπάρχει δέν μπορεῖ νά ὑπάρχει καὶ αλλοῦ, στο Θεό δέν ἰσχύει αὐτό. Ὁ Θεός ὑπάρχει παντού, «ὄλος ἐν τῷ παντί καὶ ἐνὶ μέρει ὄλος». Ὁ Θεός εἶναι Ἀγέννητος καὶ Ἄναρχος, ἴτοι δέν ἔχει ἐξῶθεν τὴν προέλευσή Του. Τίποτε δέν προσδιορίζει τὸν Θεό, ἐκτός ἑαυτοῦ. Ὁ Θεός μόνος Του γνωρίζει τὸν ἑαυτόν.

ΣΧΕΣΙΣ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΥ: α'-) Ὁ Θεός εἶναι ἀγέννητος (= ἀδημιούργητος). Εἶναι μόνον ΠΑΤΗΡ. Ὁ Υἱὸς γεννᾶται αἰδίως (= αἰωνίως) ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ τὸ Πνεῦμα αἰδίως ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ Πατρὸς. β'-) Ὁ Θεός εἶναι ἀτελεύτητος καὶ ἀπείρος (= ἀνευ πέρατος, ἀτέρμων), δέν ἔχει ἀρχή,

ἀπείρον τὸ θεῖον καὶ ἀκακατάληπτον, καὶ τούτο μόνον καταληπτόν η ἀπειρία καὶ η ἀκαταληπία». γ'-) Ὁ Θεός εἶναι ἀναλλοίωτος, δέν ὑπόκειται σὲ μεταβολή, αλλοίωση καὶ φθορά. Με ἄλλα λόγια, δέν πάσχει, διότι δέν ἔχει σύνθεσιν, εἶναι ἀσύνθετος καὶ δέν ὑπόκειται σὲ τὸν χρόνο. Δέν υφίσταται μεταπτώσεις (= μεταβολές) φθοράς σὲ τὴν Φύσιν Του. δ'-) Ἡ Φύσις τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπλή, ἴτοι ταυτίζεται ἀπολύτως με τὸν ἑαυτό Του, δέν ἔχει ἐντός Του ἀντιθέσεις, συμβεβηκότα συγκρουόμενα, ἀντιπαλαίους δυνάμεις.

Τὸ αἰώνιο τοῦ Θεοῦ ἀρνεῖται καὶ τὸν τοπικὸ προσδιορισμὸ Του. Ὁ Θεός εἶναι ἀχώρητος ἀρνητικά, καὶ πανταχοῦ παρὼν θετικά, «ὄλος ἐν τῷ παντί, καὶ ἐν ἐνὶ μέρει ὄλος». Ἡ πανταχοῦ παρουσία τοῦ Θεοῦ

καταργεῖ κάθε ἀπόστασις μεταξύ Θεοῦ καὶ κόσμου. Ὁ χώρος εἶναι δεδημιουργημένη πραγματικότητα, η ὁποία δέν προσδιορίζει τὸν Θεό, ἀλλὰ τὸν κόσμο.

Αἰωνιότητα τοῦ Θεοῦ καὶ Χρόνος: Αἰωνιότητα καὶ χρόνος εἶναι ἀντίθετες δυνάμεις σὲ τὸν Πλάτωνα. Ἐπομένως, σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι νά φύγῃ ἀπὸ τὸν χρόνο καὶ νά γίνῃ ἰδέα, αἰωνιότητα. Αὐτὸ δέν ὑπάρχει στο Θεό καὶ σὲ τὴν Χριστιανικὴ πίστη. Ὁ Θεός τῆς Αποκάλυψης εἶναι ὄλος παρὼν σὲ τὸν κόσμο. Ὁ κόσμος εἶναι ὄλη η μέριμνα τοῦ Θεοῦ. Τούτον ὁ Θεός τὸν οδηγεῖ σὲ τὸ σκοπὸ του. Ἡ φθορά τοῦ κόσμου δέν εἶναι ἀναπόδραστη (= μὴ ἀναπότρεπτη), διότι μπορεῖ νά υπερβαθῆ (= νά ξεπεραστεῖ – υπερνικηθεῖ). Ὁ χρόνος σὲ τὴν Ἁγία Γραφή δέν εἶναι ἀρνητικὴ πραγματικότητα, δηλα-

δὴ κακό, φθορά. Εἶναι οὗτος η ἰκανότητα, η ἐνεργητικὴ προσφορά τὴν ὁποία δίνει ὁ Θεός σὲ τὸν ἄνθρωπο γιὰ νά τελειωθεῖ.

Τὸ αἰώνιον (= ὁ Θεός), χωρὶς νά μεταβάλλεται, γίνεται χρονικόν, ἔρχεται σὲ τὸν χρόνο. Τὸ πρόβλημα δέν εἶναι γιὰ τὸν πιστό, ὅτι ζῆ σὲ τὸν χρόνο, ἀλλὰ τὸ ΠΩΣ Ζῆ. Ὁ χρόνος εἶναι η ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο,

«ΕΜΙΣΗΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΠΟΝΗΡΕΥΟΜΕΝΩΝ...»

νά τις μεταβάλλουν από κακίες και πάθη σε ἀρετές. Και τό τονίζουμε αυτό, διότι υπάρχουν και εκείνοι οι οποίοι, ὅπως ἀνοήτως, φρονούν ότι μπορούν δὴθεν νά συνδυάσουν τὴν ζωὴν τῆς δικαιοσύνης με τὴν ζωὴν τῆς ἀδικίας και τῆς ἁμαρτίας. Εἶναι εκείνοι οι ὁποῖοι ρίπτουν στάχτην εἰς τούς ὀφθαλμούς τῆς καρδίας των με ἀποτελεσμα νά ἀμβλύνεται ἡ συνείδησις των και νά φθάνη ἔως και τῆς πωρώσεως. Τελικῶς δέ, νά φθάνουν εἰς τό κατάντημα νά τούς ἐγκαταλείπη ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, πράγμα πού σημαίνει ἐκουσία θεοεγκατάλειψη, δηλαδή αὐτοθεοεγκατάλειψη, ἀφοῦ ὁ Θεός οὐδέποτε ἀρνῆται τό πλάσμα Του.

Ἔτσι, γίνονται ἐν πολλοῖς ὑποκριταί, ἀλλά και οι πράξεις των καθίστανται μισητές. Ἐμᾶς ὅμως ἐδῶ μᾶς ἐνδιαφέρει ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔχει θέσει ὄριον και μέτρον ἄριστον εἰς τίς πράξεις και ἐνέργειές του και αἰσθανόμενος τὴν ἀπανταχοῦ παρουσία τοῦ Θεοῦ ἔχει τὴν παρηρησία νά ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Κύριον τῆς Δόξης. Ἐκεῖνο δηλαδή πού ἐφήρμοζαν κυρίως οι Ἅγιοι και ἐκεῖνο πού βίωναν οι Δίκαιοι και οι Προφῆτες εἰς τὸν χῶρον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Μέσα σέ ἕνα τέτοιο πνεῦμα κατανυκτικῆς προσευχῆς και δεήσεως και μέσα σέ μία ἀτμόσφαιρα ἐξομολογητικῆς διαθέσεως, ὁ Προφῆτᾶναξ Δαυὶδ, ἔχοντας ἀπολύτως ἡρεμὴ τὴν συνείδησί του, και ζητῶντας τὴν Θεία προστασία ἐναντίον τῶν συκοφαντῶν του, βέβαιος ὅτι ὁ Κύριος και Θεός θά τὸν προστατεύσει, ἐκφράζει με ἕναν εἰλικρινῆ και συγκινητικό τρόπο τὴν ἀποστροφή του ἐναντίον ὄλων ἐκείνων πού σχεδιάζουν και μηχανεύονται ἔργα πονηρά.

Ἀλλά, ἄς πάρουμε εἰς τὰ χέρια μας τό ἱερό κείμενο τοῦ Ψαλτηρίου και θά αἰσθανθοῦμε τὴν ἰδιαίτερα εὐλογία ἀλλά και τὴν ἀγανάκτησι τοῦ Δαυὶδ. Τὴν ἀγανάκτησι και τὴν ἀποστροφή πού ἔνοιωθε ἐναντίον τῶν πονηρῶν ἔργων, ἔνεκεν τῆς πλουσίας Χάριτος πού ἐνοικοῦσε εἰς τὴν ὑπαρξί του. Τὸ ἱερό κείμενο συγκλονίζει και μὲν εἶναι καθόλου τυχαῖο πῶς οι Ο' (ἐβδομήκοντα) μεταφρασταί με τὴν «θεόθεν οἰκονομηθεῖσαν» μετάφρασί των, χρησιμοποιοῦν τίς συγκεκριμένες λέξεις πού θά ἀναλύσωμε.

Ψαλμός ΚΕ', 5: «Εμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων και μετά ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω».

Δηλαδή, ἐμίσησα με ὄλην μου τὴν καρδία κάθε συναξί και συναγωγή ἀνθρώπων, οι ὁποῖοι σχεδιάζουν και μηχανεύονται ἔργα πονηρά. Και δέν θά καθίσω ποτέ με ἀσεβεῖς ἀνθρώπους. Δέν θά συναναστραφῶ και δέν θά συνεργασθῶ με ἀνθρώπους αὐτοῦ τοῦ συναφιοῦ. Δέν θά

γίνω μέλος τῆς «κλικας» εἰς τὴν ὁποῖαν ἐπιπολάζει ἡ ἁμαρτία.

Αὐτά λουπὸν λέγει εἰς τὴν καρδιακή του προσευχή και αὐτὴν τὴν ἁγία ἀγανάκτησι ἐκφράζει με τὴν κινῦρα του ὁ κατ' ἀνθρώπον πρόγονος τοῦ Χριστοῦ μας!

Καί ἄς μὴν εὐρεθῆ κανεῖς νά ὑποστηρίξῃ ὅτι αὐτές οι ἐκφράσεις ἐδικαιολογοῦντο μόνο τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ εἰς τὴν κοινωνία τοῦ Ἰσραὴλ, πρὸ τῆς Ἐνανθρωπήσεως, ἐνῶ σήμερα κρίνονται ὡς ἀπαράδεκτες, ἀκράϊες και φανατικές. Ὅποιος ὑποστηρίζει τὴν θέσι αὐτή, τό μόνο πού θά ἀποδείξῃ θά εἶναι ὅτι μέσα εἰς τὴν ψυχὴ του δέν καλλιεργεῖται, οὔτε ἴχνος, οὔτε μόριο, οὔτε «ἠλεκτρόνιο» ἐνθέου ζήλου και ἀυθεντικῆς Ὁρθοδόξου ζωῆς.

Φυσικά, ἐάν κανεῖς θέλῃ νά ἔχη τό «χρῖσμα» τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀνομίας σέ ὄλα τους τὰ ἐπίπεδα και σέ ὄλες τίς σφαῖρες τῆς κοσμικῆς τους ἐπιρροῆς, θά ψάξῃ και θά βρῇ πολλές ἀδικαιολόγητες δικαιολογίες, οι ὁποῖες δέν θά εἶναι παρά «προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις» (Ψαλμ. ΡΜ', 4). Ὅσοι δέ ἔχουν χλιαρὴ πίστι, ἀντὶ νά εἶναι «τῷ πνεύματι ζέοντες» (Ρωμ. ΙΒ', 11), θά ἀποδέχωνται τὴν «ἐκκλησίαν τῶν πονηρευομένων» και θά ἄγωνται και θά φέρωνται ἀπὸ αὐτὴν.

Ὁ Δαυὶδ λουπὸν ἐμίσησε τὴν πονηρευομένην ἐκκλησίαν, δηλαδή τὴν συναξί και συναγωγή τῶν ἀνθρώπων πού σχεδιάζουν, δρομολογοῦν και ἐνεργοῦν ἄκρως ἀντίθετα ἀπὸ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἐμεῖς, λαμβάνοντες τὴν φρᾶσι αὐτὴ «ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων», μεταφέρομε τὴν ἀγανάκτησι, τὴν πικρία και τὸν πόνον μας γιὰ ὄσα ἀντιχριστιανικά, παράλογα και ἐγκληματικά συμβαίνουν ἀπὸ πλευρᾶς πολιτείας, ἀλλά και ὄσα, τό ὀλιγώτερον ἀπαράδεκτα, συμβαίνουν ἀπὸ πλευρᾶς Ἐκκλησίας. Δηλαδή, ὄσα ἄστοχα και ἀντίθετα πρὸς τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον και τὴν Ὁρθόδοξη Παράδοσί μας ἐνεργοῦνται, ὄχι μόνον ἀπὸ κάποιους ποιμένες πού κατέχουν ὑψηλές θέσεις, ἀλλά και ἀπὸ ὠρισμένου κληρικούς οὐ μὴν ἀλλά και μοναχοῦς, μά και ἀπὸ ἄλλους, πού ἀνήκουν εἰς τὸν λαό.

Ἐπομένως, ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νά σταθῆ εἰς τό ὕψος Τῆς, ὡς Νύμφη τοῦ Ἐσταυρωμένου, μακρόθεν κακοδοξῶν και αἰρέσεων και ἐπίσης νά μὴ καταντᾶθεραπεινῆ τοῦ κράτους.

Ἐμίσησα λουπὸν ἐκκλησίαν πονηρευομένων.

Ἐμίσησα ἐκκλησίαν, πού συνεργάζεται και συνδευτεῖ με τὸν Καίσαρα και παρουσιάζεται εἰς τὸν κόσμον ὡς ἰχθύος ἀφωνοτέρα και βατράχου ἀπραγοτέρα.

Ἐμίσησα ἐκκλησίαν, πού ρίπτει ὕδωρ εἰς τὸν οἶνον της με ἀποτέλεσμα νά ἐκχυδαίζονται τὰ ὄσια και τὰ ἱερά.

Ἐμίσησα ἐκκλησίαν Πατίζουσαν, θεολογίαν Λατινίζουσαν και ποιμαντικὴν Βατικανίζουσαν.

Ἐμίσησα ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία δέν ἀποκηρύσσει, πατερικῶ τῷ τρόπῳ, τὸν ἐπάρατο Οἰκουμενισμό και εὐκαίρως-ἀκαίρως κηρύσσει δὴθεν «Οἰκολογικὴν Θεολογίαν».

Ἐμίσησα ἐκκλησίαν, πού τούς λύκους ὀρᾷ, ἀλλά δέν προφυλάσσει τό ποιμνίό της ἀπὸ «στρατεύματα κατοχῆς», τὴν ἐθνοκτονία, τὸν ἀφελληνισμό, τὴν ἀποδόμησι τῆς παιδείας, τῶν παραδόσεων, τῆς ἱστορίας, τῆς γλώσσας, ἀπὸ τὴν οἰκογενειοκτονία, τὴν κοινωνική ἐξαθλίωσι, νόμους ἀντιρατσιστικούς, πού σχεδιάζονται ἔνεκεν δὴθεν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἐξαιρουμένων ὄμως τῶν ἐλληνορθόδοξων δικαιωμάτων (γιατὶ ἄραγε;)...

Ἐμίσησα ἐκκλησίαν, πού δέν ἀντιδρᾷ σὴν ἀνέγερσι τζαμιῶν και ἀνέχεται ἀδιαμαρτύρητα νά διδάσκει τό ἀντίχριστο Ἰσλάμ μέσα εἰς τὰ Ὁρθόδοξα θεολογικά σπουδαστήρια, ἐκεῖ ὅπου δεσπόζουν οι Τρεῖς Μέγιστοι Φωστῆρες τῆς Τρισηλίου Θεότητος, δηλαδή οι Προστάτες τῶν Ἐλληνορθόδοξων γραμμάτων.

Ἐμίσησα ἐκκλησίαν, πού δέν διακηρύσσει ξεκάθαρα πῶς τὰ «πάθη τῆς ἀτιμίας» (Ρωμ. Α', 26) και τὰ πονηρά ἔργα τῆς σαρκός, ἡ ὁμοφυλοφιλία, ἡ συμβίωσις τῶν ὁμοφύλων και τὰ ἐπακόλουθα αὐτῶν εἶναι οι πλέον ἀηδιαστικές διαστροφές και οι ἐπαχθέστερες τῶν ἁμαρτιῶν πού ἐπιφέρουν τὴν «ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τούς υἱούς τῆς ἀπειθείας» (Κολάσσ. Γ', 6).

Ἐμίσησα ἐκκλησίαν, πού, ἐνῶ σέ θέματα πίστεως καταντᾷ τὴν Οἰκονομία παρανομία με τό νά καταργῆ πρακτικά ἐντελῶς τούς Κανόνες (π.χ. ἀμνηστεύοντας τὰ κωλύματα ἱερωσύνης, κλπ.), σέ θέματα ὄμως ἐξουσίας, δικαιοδοσίας, κλπ. ψάχνει και τὴν τελευταία ὑποπαράγραφο τοῦ τελευταίου ὑποκανόνα γιὰ νά ὑπερασπισθῆ τὰ «δικαιώματά» της, (διάφορες διεκδικήσεις, ἀπαγόρευσι Ἱερῶν Ἰσχυαστηρίων, κλπ.).

Ἐμίσησα ἐκκλησίαν, πού κάνει περικοπές, ἀλλαγές, ἀλλοιώσεις... εἰς τίς καθιερωμένες ἐκκλησιαστικές διατάξεις, εἰς τίς ἀκολουθίες, εἰς τὰ Τυπικά, κλπ., (μεταφράσεις τῶν Λειτουργικῶν κειμένων...) θέλοντας δὴθεν νά βοηθήσῃ και νά οἰκονομήσῃ τούς πιστούς. Τό ἀποτέλεσμα ὄμως εἶναι, ἀντὶ νά βοηθᾷ και νά ἐκκλησιαστικοποιῆ τούς πιστούς, νά τούς ἀποκόπη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἀκρίβεια, πρᾶγμα ἀνεπίτρεπτο και ἀπαράδεκτο.

Ἐμίσησα ἐκκλησίαν, πού ἀμνηστεύει ἁμαρτίες, ὅπως σέ θέματα ἀποφυγῆς τεκνογονίας, προγαμαίων σχέσεων, παραβιάσεων τῶν διατεταγμένων νηστειῶν, κλπ.

συνέχεια
στο ἐπόμενο φύλλο

Η ΠΙΣΤΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΗ

συνέχεια από την 1η σελίδα

ξεριζώσης ἕνα αἰωνόβιο πλατάνι, νά κἀνης τὸ βουνὸ πεδιάδα, τόσο και ἀκόμη πιὸ δύσκολο ἦταν τὸ ἔργο τῶν ἀποστόλων. Γιὰ τὸ ἔργο αὐτό, τὴν ἀνατροπὴ δηλαδή ὄλου τοῦ παλαιοῦ κόσμου, ποια μέσα χρησιμοποίησε ὁ Χριστός; Ὑπῆρχαν βασιλεῖς, στρατηγοί, φιλόσοφοι, πλούσιοι, ἰσχυροὶ κατὰ κόσμον· διάλεξε ἀπ' αὐτούς κανέναν γιὰ συνεργάτη του; Ὁχι. Ἄν ἔπαιρνε ἀπ' αὐτούς, θά ἔλεγαν ὅτι με τὴ δύναμί τους ἐπικράτησε. Ἀντιθέτως ἡ Ἐκκλησία εἶχε ὄλες τίς προϋποθέσεις ἀρνητικές. Ἔτσι κανεῖς δέν μπορεῖ νά πῆ, ὅτι ἡ νίκη της ὀφείλεται σέ ἀνθρώπινη ὑποστήριξι. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος θαυμάζει πῶς με ἀδύναμα μέσα ὁ Χριστός τὰ βάζει με τὸν κόσμον και λέει: «Τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός ἵνα τούς σοφοὺς καταισχύνῃ, και τὰ ἄσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρὰ...» (Α' Κορ. 1,27)

Και ἕνας ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς, ὁ Βασίλειος Σελευκεῖας, λέει: Ὅπως θαυμάζει ἕνα γιαιτρό, πού με τυποτένια μέσα κάνει τὸν ἄρρωστο καλά, ἔτσι εἶνε θαυμαστός ὁ Θεός, πού με τέτοια ὄργανα, ἀνθρώπους ἀπλοϊκοὺς και ἀγραμμάτους, θεράπευσε τὰ τραύματα τοῦ πεπρωκότος ἀνθρώπου.

Νέα δημιουργία. Ὅπως αὐτὸς πού χιτίζει στίτι δέ βάζει τίς πέτρες σὴν τύχη, ἀλλά κάθε πέτρα ἔχει τὴ θέσι της, ἔτσι και σὴν ἁγία Γραφή κάθε λέξι εἶνε διαλεγμένη. Ἡ ἁγία Γραφή λουπὸν, προκειμένου νά περιγράψῃ τὴ δημιουργία τοῦ σύμπαντος, λέει σὸ 1ο κεφάλαιο τῆς Γενέσεως, ὅτι ὁ Θεός «ἐποίησε», δημιούργησε, τὰ ὄντα (Γέν. 1,1,7,16,21,25,27,31). Τὴν ἴδια ὄμως λέξι χρησιμοποιεῖ και σὸ 3ο κεφάλαιο τοῦ Μάρκου, ὅταν περιγράφῃ τὴν κλῆσι τῶν ἀποστόλων· δέ λέει «ἐκάλεσε», ἀλλά λέει «ἐποίησε»· «και ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὡσι μετ' αὐτοῦ» (Μάρκ. 3,14). Δέν χρησιμοποιεῖ τυχαίως ἡ κατὰ λάθος τὴ λέξι αὐτή. Τὸ ἔργο πού εἶχε νά κἀνη τῶρα ὁ Χριστός ἦταν μὴ νέα δημιουργία. Και πράγματι· τὸ νά πάρῃς ἕναν ἄνθρωπο μέσα ἀπ' τὴ διαφθορά και νά τὸν ὑψώσῃς σὴν ζωὴ τῆς χάριτος εἶνε μὴ νέα δημιουργία. Εἶνε ἀνθρωποποιός ἡ θρησκεία μας, δημιουργεῖ ἀληθινούς ἀνθρώπους. Ὑπηρεταί αὐτοῦ τοῦ ἔργου θά γίνονταν οι ἀπόστολοι. Δέν ἦταν ὄμως ἔτοιμοι· ἔπρεπε κι αὐτοὶ προηγουμένως νάκαταρτισθοῦν. Αὐτὸ λουπὸν πού ἔκανε σ' αὐτούς ὁ Χριστός, τὸ νά τούς καταρτίσῃ και νά τούς ἐτοιμάσῃ γιὰ τὸν εὐαγγελισμό τοῦ κόσμου, ἦταν κάτι δυσκολώτερο ἀπὸ τὴ δημιουργία τοῦ ἡλίου και τῶν ἀστέρων. Πνευματικὸι ἡλιοι και πνευματικοὶ ἀστέρες ἦταν αὐτοὶ. Λένε, ὅτι κάποιος γλύπτης εἶδε ἕνα μάρμαρο πεταμένο μεσ' στίς λάσπες. Ἐνῶ οι ἄλλοι τὸ περιφρονοῦσαν, αὐτὸς τὸ πῆρε, τὸ καθάρισε, ἄρχισε νά τὸ δουλεῖ, και μετὰ ἀπὸ ἄρκετὸ διάστημα με τὴ σμίλη του ἐβγαλε μέσα ἀπὸ αὐτό ἕναν ἄγγελο. Και ὁ Χριστός πῆρε τὰ λιθάρια τὰ πεταμένα και τὰ ἔκανε τούς «δώδεκα θεμελίους» τῆς Ἐκκλησίας του κατὰ τὴν Ἀποκάλυψι (21,14).

Γεῦσις οὐρανοῦ. Οι ἀπόστολοι ἀξιώθηκαν νά δοκιμάσουν τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ, νά γευθοῦν τὸν οὐρανὸν, και αὐτὴ τὴ γεῦσι μετέδωσαν. Ὅσο ἔμειναν κοντὰ στὸν Κύριον, ρούφηξαν σὰν σφουγγάρι τὴν ἀλήθεια του, μάζεψαν τὸ ἄρωμά του. Εἶδαν και ἄκουσαν θαύματα πρωτάκουστα, διδασκαλία ἀνεπανάληπτη, ἀγιότητα πού «ἐκάλυψεν οὐρανοῦς» (Ἀμβ. 3,3). Αὐτὰ θησαύρισαν σὴν καρδιά τους. Και τὴ γλυκύτητα πού δοκίμασαν δέν τὴν κράτησαν μόνο γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους. Ὁ Σαμφὼν εἶδε κάποτε μέσα ἀπὸ μία σιαγόνα ψόφιου λιονταριοῦ νά τρέχῃ μέλι. Τὸ δοκίμασε κ' ἔδωσε ἀπ' αὐτό και στοὺς γονεῖς του νά γευθοῦν (βλ. Κριτ. κεφ. 14). Ἔτσι και οι ἄγιοι ἀπόστολοι, οι νέοι Σαμφῶν· βρῆκαν μέλι, και εἶπαν στὸν κόσμον· «Γεῦσασθε και ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος» (Ψαλμ. 33,9).

Μόνον κίνητρο ἡ πίστις. Ἄν πιάσετε ἕκατὸ ἀνθρώπους σὸ δρόμο και τούς ρωτήσετε, Γιατὶ τρέχετε, τί κυνηγάτε; Θά δῆτε ὅτι καθέναν ἔχει κάποιο ἐφήμερο σκοπὸ· ὁ ἕνας τὸ χρῆμα, ὁ ἄλλος τὴ δόξα, ὁ ἄλλος «οἶστρον ἀκολασίας» (τροπ. Κασ.). Οι ἀπόστολοι τί κίνητρο εἶχαν ὅταν διέτρεχαν τὸν κόσμον; Μήπως τὸ χρῆμα; Ψάξτε τίς σπέτες τους. Κάποιος ἀνάπηρος ζήτησε ἐλεημοσύνη ἀπὸ τὸν Πέτρο, κι αὐτὸς εἶπε· «Ἀργύριον

και χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὁ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὄνοματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειρε και περπάτει» (Πράξ. 3,6). Οι σημερινοὶ κληρικοὶ μποροῦν νά ποῦν «Ἀργύριον και χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι»;

Πῆγε σὴν Ῥώμη κάποιος ἐπισκέπτης παλαιότερα. Ὁ πάπας τοῦ ἔδειχνε τούς θησαυρούς και ἔλεγε με καμάρι· Ἔχει τέτοια ὁ Πέτρος; Ὁ Πέτρος, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ ἐπισκέπτης, δέν εἶχε αὐτά, εἶχε ὄμως κάτι ἀνώτερο· μπορεῖς ἐσὺ νά ἐπαναλάβῃς τὸ λόγο του,

«Ἐν τῷ ὄνοματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔγειρε και περπάτει»;... Ποῖοι λουπὸν τὸ κίνητρο τῶν ἀποστόλων; τὸ χρῆμα; Ὁχι. Μήπως ἡ δόξα; Ὁ Παῦλος λέει σὸ σημερινὸ ἀπόστολο· «Ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περιψήματα ἔως ἄρτι» (Α' Κορ. 4,13). Τούς περιφρονοῦσαν, τούς κολλοῦσαν ρετινιές. Μήπως κίνητρο ἦταν ἡ ὀδονεία; Οὔτε νά φᾶνε οὔτε ν' ἀναπαυθοῦν προλάβαιναν. «Ἐπιπολάζω μου τὴν σάρκα και δουλαγωγῶ» (ἔ.ἀ. 9,27), βεβαιώνει ὁ Παῦλος. Ποιό λουπὸν ἦταν τὸ κίνητρο τους;

Ἡ πίστις. Ἡ πίστις, ὅτι αὐτὸ πού κηρύττουν εἶνε ἡ ἀλήθεια. Ὑπέγραψαν με τὸ αἷμα τους. Τὸ πιστεύω τῶν ἀποστόλων δέ βγήκε ἀπὸ μελέτες και γραφεῖα· βγήκε μέσα ἀπ' τὸ καμίνι τῆς ζωῆς και τῆς δοκιμασίας. Και τέλος τὸ υπέγραψαν με μαρτύριο, με τὸ αἷμα τους. Συμφωνά με τὸ μνηαῖο ὁ Πέτρος σταυρώθηκε με τὸ κεφάλι κάτω και ὁ Παῦλος ἀποκεφαλίσθηκε, σὴν Ῥώμη και οι δύο.

Ὁ Ἀνδρέας ἔφθασε σὸ Βυζάντιο και κατέληξε σὴν Πάτρα, ὅπου σταυρώθηκε χιαστί. Ὁ Ἰάκωβος τοῦ Ζεβεδαιοῦ φονεύθηκε στὰ Ἱεροσόλυμα ἀπ' τὸ μαχαίρι τοῦ Ἡρώδη. Ὁ Φίλιππος σταυρώθηκε σὴν Μικρὰ Ἀσία. Ὁ Βαρθολομαῖος σταυρώθηκε στίς Ἰνδίες, ὅπου ἐπίσης μαρτύρησε και ὁ Θωμᾶς πληγωμένος ἀπὸ λόγους. Ὁ Ματθαῖος κἀκε ζωντανὸς σὴν Ἱεράπολι τῆς Συρίας. Ὁ Ἰάκωβος τοῦ Ἀλφαιοῦ σταυρώθηκε ἀπὸ τούς ἀπίστους. Ὁ Θαδδαῖος ἢ Λεββαῖος ἢ Ἰούδας Ἰακώβου κρεμάστηκε σὴν

πόλι Ἀραράτ και ξεψύχησε ἀπὸ βέλη πού τοῦ ἔρριξαν. Ὁ Σίμων ἢ Ναθαναὴλ σταυρώθηκε σὴν Ἀφρική. Ὁ Ματθίας μαρτύρησε σὴν Αἰθιοπία. Ὅλοι εἶχαν μαρτυρικό τὸ τέλος, ἐκτὸς μόνο τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, πού ἔγραψε σὴν Πάτμο τὴν Ἀποκάλυψι. Ὅλοι, με τὴ ζωὴ, τὴ διδασκαλία, τὸ ἔργο και τὸ μαρτύριό τους, βεβαίωσαν τὴν ἀλήθεια τῆς πίστεώς μας.

Με τί ἄνην νά τούς στεφανώσουμε, ἀδελφοί μου; «Ποῖοις πνευματικοῖς ἄσμασι» νά τούς «ἐπαινέσωμεν»; (στῆχ. ἐσπ. κθ' Ἰουν.) . Μαζὶ με κάποιον διδάσκαλο τῆς Ἐκκλησίας λέμε· Τί νά σᾶς ὀνομάσουμε, ἄγιοι ἀπόστολοι; μέλισσες; ὄρη; ποταμούς; καρποφόρα δένδρα; ἀετούς; σάλπιγγες; γεωργούς; λέοντας πῦρ πνέοντες; Ἄταντες; Ἐγὼ θά τούς παρομοιάσω με δύο εἰκόνες. Ἡ μία εἶνε ὁ ψαράδης, και ἡ ἄλλη πρόβατα Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων», τούς εἶπε ὁ Κύριος (Ματθ. 10,16). Φανταστήτε δώδεκα προβατάκια νά τὰ ρίξουν στίς χαράδρες τοῦ Γράμμου και τοῦ Βιτσιού· οι λύκοι δέ θ' ἀφήσουν οὔτε κόκκαλο. Και ὄμως ἐδῶ, ὄχι μόνο δέν κατέβαλαν οι λύκοι τὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' αὐτὰ με τὴν ἀγιότητα και τὴν ἀγάπη τους μετέβαλαν τούς λύκους και τούς ἔκαναν κι αὐτούς ἀρνιά. Και πραγματοποιήθηκε ἡ προφητεία τοῦ Ἰσαῖου «Καὶ συμβοσκηθήσεται λύκος μετ' ἀρνός» (Ἠσ. 11,6). Εἶνε δυνατόν λύκος νά βόσκη μαζί με ἀρνί; Αὐτὸ τὸ θαυμαστὸ ἔγινε.

Ἄς τιμήσουμε τούς ἀποστόλους. Ὅταν στὸν τελευταῖο πόλεμο τ' ἀεροπλάνο τοῦ Χίτλερ ἀπειλοῦσαν τὸ Λονδίνο, ἡ Ἀγγλία σώθηκε ἀπὸ λίγους ἀεροπόρους πού ἀπεμάκρυναν τούς Γερμανούς. Τότε ἕνας Ἀγγλος πολιτικὸς εἶπε· «Ποτέ δέν ὠφείλοντο τόσο πολλὰ σέ τόσο λίγους». Ἀλλ' αὐτὸ πού εἶπε ἐκεῖνος γιὰ τούς ἀεροπόρους, ἰσχύει πολὺ περισσότερο γιὰ τούς ἀποστόλους. Ἡ ἀνθρωπότης ὀφείλει τὸ πᾶν στοὺς δώδεκα ψαράδες τῆς Γαλιλαίας.

Εἶθε ἡ ἱεραποστολή νά ξανανθίσῃ, ἡ πατρίδα μας νά γίνῃ πάλι ἔθνος ἱεραποστολικό, και νέοι Πέτροι και Παῦλοι νά τρέξουν νά κηρύξουν Ἰησοῦν Χριστόν· ὄν, παῖδες, ὑμεῖτε και ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος-30-6-1963.

ΥΛΑΤΙΚΑ

ΜΠΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ «ΔΟΥΛΕΥΕΙ»;

Ασφαλώς γνωρίζετε τον “χριστιανό” Βουλευτή και υπουργό κ. Μ. Χαρακόπουλο και θυμάστε τί είχε δηλώσει για την αργία της Κυριακής και κάποια άλλα ουσιαστικά που τον άφησαν αδιάφορο. Για το γάλα όμως θίχτηκε και παραπήθηκε.

Προ ημερών (10.6.14) επισκέφθηκε στο αρχονταρίκι του αγ. Νικολάου τον δεσπότη Λάρισας Ιγνάτιο να του “ευχηθεί και επισήμως” τα “ΕΤΗ ΠΟΛΛΑ” για την συμπλήρωση εικοσαετίας από την ανάληψη του βαθμού της αρχιερωσύνης (!).

Τον συνεχάρη για το πολυσύμματο ποιμαντικό έργο που επιτελεί στη Λάρισα. Τώρα, πού το είδε ο κ. Βουλευτής το ποιμαντικό έργο, είναι άλλη ιστορία. Εμείς, γνωρίζουμε καλά ότι, επί χρόνια υπάρχει στον προϋπολογισμό των ναών κωδικός “πνευματική δράση”, για να εισπράττει χρήματα. Μάλιστα φέτος τα διπλασίασε διότι δεν επαρκούσαν ούτε για το ανύπαρκτο έργο του. Εάν ο κ. Βουλευτής δεν το γνώριζε, ας ρωτούσε κάποιο γνωστό του ιερέα να το πληροφορηθεί!

Θαυμάζει ο κ. Βουλευτής την «βαθιά του θεολογική κατάρτιση, την οποία μαρτυρά το πηγαίο κήρυγμά του». Για ποια θεολογική κατάρτιση μιλάει ο άνθρωπος; Μήπως υπάρχει κάποιο σύγγραμμά ή θεολογική μελέτη ή ανάλογο δημοσίευμα που το γνωρίζει αυτός και όλος ο κόσμος το αγνοεί; Όσο για το «πηγαίο κήρυγμα» τί να πούμε; Πού το ανακάλυψε; Δεν περιμέναμε, χρόνια πολιτικός και υπουργός, να κάνει τέτοιο “ψιλό γαζί” σε έναν ιερωμένο και μάλιστα δεσπότη!

Όσο για την «έντονη φιλανθρωπική δράση και το κοινωνικό έργο που αθόρυβα επιτελεί η Μητρόπολη Λαρίσης και Τυρνάβου...», που αναφέρει ο κ. Βουλευτής, θα δικαιολογούσαμε την άποψή του εάν ήταν από άλλη εκλογική περιφέρεια. Τώρα όμως, είναι κρίμα να μην γνωρίζει τί συμβαίνει και ποια είναι η κατάσταση στους 3-4 φορείς της περιοχής.

Του γνωρίζουμε συνοπτικά τα εξής:

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΑΜΕ... ΑΚΟΥΣΑΜΕ

Δεσπότης να μαζεύει χρήματα για τα γεράματά του.

Δεσπότης να συλλαμβάνεται με όπλα και σακούλες με αρκετές χιλιάδες ευρώ!

Δεσπότης να γράφει μόνος του την αυτοβιογραφία του!

Δεσπότης να “βαπτίζει” την πολυτελή βίλα του σε “ιερό” ησυχαστήριο!

Δεσπότης σε 16 χρόνια δεσποτίας να έχει πάνω από 200 στολές!

Δεσπότης να ζητά, η φωτογραφία του να είναι πάνω από το παγκάρι της Εκκλησίας (ίσως γιατί θέλει να θυμίζει στους επιτρόπους ότι έχει και αυτός μερίδιο)!

Δεσπότης που απαίτησε να τον ζωγραφίσουν στο νάρθηκα με τον αυτοκρατορικό μανδύα (μόλις τόμαθε ο Πατριάρχης τον Ξωπέταξε).

Δεσπότης, όμως, να είναι αγιογραφημένος εντός του ναού – μεταξύ των αγίων της Εκκλησίας μας και μάλιστα πάνω

Το ορφανοτροφείο: Στοίχισε 520.000 € (δήλωση του Ιγνατίου). Ας πληροφορηθεί ο κ. βουλευτής ότι τα χρήματα που εισπράχθηκαν για το σκοπό αυτό είναι πολλαπλάσια από την Αγ. Παρασκευή, από τους ναούς, από το Κρίκκειο κληροδότημα, από κοινοτικά προγράμματα, δισκοφορίες κ.α. και θα διαπιστώσει ακόμα ότι για τα 8-9 κοριτσάκια του φτάνουν 150-190.000 € το χρόνο (εφ. 20/1/14).

Το γηροκομείο: Το κατασκεύασε ιδίως. Άφησε και “προίκα” για τη συντήρησή του. Οι τρόφιμοι αφήνουν τις συντάξεις και άλλα περιουσιακά στοιχεία. Εισπράττει από τους ναούς, την Αγ. Παρασκευή, άλλα προσκυνηματα, δισκοφορίες, δωρεές και από τα έσοδα της Παναγίας. Που πάνε τόσα χρήματα;

Την λειτουργία του «Επιουσίου» πληρώνουν ανά εβδομάδα οι ενορίες. Η μητρόπολη, μόνο εισπράττει – εισπράττει από ζωντανούς και νεκρούς, από τριμηνίες των ναών, από προσκυνηματα, από δισκοφορίες, από δωρεές και έκτακτα χαράτσια.

Οι κατασκήνωσεις: Ανύπαρκτες μεν αλλά αφορμή είσπραξης μέσω κωδικού του προϋπολογισμού. Η 18χρονη «διακονία» υπολογίζεται ότι απέφερε πάνω από 1.000.000 €. Κάθε φθινόπωρο ο δεσπότης βεβαιώνει τους αγανακτισμένους παπάδες ότι το... επόμενο καλοκαίρι θα εντείνει τις... προσπάθειες για την εξεύρεση οικοπέδου (sic). Ήδη πέρασαν 18 χρόνια από την αποφράδα εκείνη χρονιά. Ποια λοιπόν τα έργα και στον κωδικό αυτό; Και τα χρήματα τί γίνονται;

Για την **ΛΟΓΙΑ Φ.Α.** και για μερικά άλλα έχουμε γράψει αρκετές φορές. Εδώ στο ελληνικό η αλληλοκάλυψη οργιάζει. Ίσως χρειάζεται κάποια ΤΡΟΙΚΑ να ξεκαθαρίσει τα πράγματα.

Τώρα τελευταία μυρίστηκε κοινοτικά χρήματα ΕΣΠΑ και έριξε αγκίστρι. Γι’ αυτό και προτρέπει τους χριστιανούς λέγοντας: Βάλτε κι εσείς ένα χεράκι (προσευχηθείτε) μπας και πάρουμε τα λεφτά του ΕΣΠΑ. Αγαπητέ κ. Χαρακόπουλε, να ξέρεις ότι όταν κάποιο στιγμή ο Θεός το επιτρέψει και φύγει από την Λάρισα, τα μόνα που θα μείνουν, θα είναι καμιά δεκαπενταριά ντουλάπες, για τις πάνω από 200 στολές με τις ανάλογες μίτρες, πατερίτσες, σταυρούς, εγκόλπια και άλλα αξεσουάρ, τα οποία θα τα πάρει μαζί του, όπως και ο μακαρίτης Σεραφεΐμ Ορφανός...

Αυτό είναι το “ποιμαντικό”, φιλανθρωπικό, θεολογικό, κηρυκτικό... έργο του! Είς “ΕΤΗ ΠΟΛΛΑ ΔΕΣΠΟΤΑ”.

από τον Χριστό – να κάθεται σαν τον άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη συγγραφέων, αυτό δεν έχει συμβεί στα δύο χιλ. χρόνια στην Εκκλησία. Το μόνο που του λείπει είναι το φωτοστέφανο που κι αυτό εύκολα μπορεί να γίνει χαράσσοντας μια κυκλική γραμμούλα πάνω από το αχυρένιο κεφάλι.

Είδαμε τις φωτογραφίες των “αγίων”, που ο ίδιος ανάρτησε, και τρίβημα τα μάτια μας. Στη μια παρακολουθεί με τον αγιογράφο την αγιογραφία του και την θαυμάζει. Στην άλλη οι ιερείς είναι με τα δικηροτρίκερα

την ώρα της Θείας Λειτουργίας, ακριβώς κάτω από την αγιογραφία του.

Για τα υπόλοιπα περιμένουμε τον αρχιεπίσκοπο και την “αγία” και ιερά Σύνοδο να ενεργήσει.

Να δούμε εάν υπάρχουν πατριαρχικές ευαισθησίες.

ΡΩΤΑΜΕ ΤΟΝ “άγιο” ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

Αρκετοί Βολιώτες για χρόνια μας ρωτούν, θέλοντας να μάθουν, για ποιους μοναχούς ο μακαριστός Δημητριάδος Ηλίας έβγαλε κανόνα και άφησε εντολή να μην γίνουν αυτοί ποτέ ιερείς;

Και αν είναι αλήθεια, πώς ο Χριστόδουλος ερχόμενος χειροτόνησε αυτούς πρώτους ιερείς - αρχιμανδρίτες;

Μήπως γνωρίζετε ποιοι αναλαμβάνουν το ρόλο του κουρέα των παραδοσιακών παπάδων; Γιατί δεν μπορεί τη μια να μπαίνουν στο επισκοπείο ιεροπρεπείς και παραδοσιακοί και την άλλη να βγαίνουν χωρίς κόστος και μακρυά γενειάδα; Εκτός κι αν ο Χριστόδουλος τους... έπεισε να το κάνουν κραδαίνων την... «εν Αγίω Πνεύματι» δαμόκλειον σπάθην.

Θυμάστε ποιοι απ’ αυτούς έγιναν πρώτοι επίσκοποι μόλις ανέλαβε αρχιεπίσκοπος ο μακαριστός Χριστόδουλος;

Το ρωτάμε σε σας “άγιο” Καισαριανής, γιατί ήσασταν χρόνια στο Βόλο και θα τα γνωρίζετε ίσως!

Γι’ αυτά, περιμένουμε απάντηση. Όταν μάλιστα Ξανάρθετε στη Λάρισα “προσκεκλημένος”, έχουμε κι άλλες ερωτήσεις να σας κάνουμε, για να μάθει ο κόσμος του Βόλου, που έχει απορίες και απευθύνεται στην εφημερίδα μας.

Α) ΕΚΛΟΓΕΣ ή ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ;

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Μητροπολίτης: «Ο νυν Αρχιεπίσκοπος φέρει βαρεία την ευθύνη που δεν προχώρησε, παρά τις προτάσεις, μέχρι σήμερα, στην αλλαγή του τρόπου εκλογής των αρχιερέων. Φαινόμενα όπως η σχεδόν επικύρωση υπό της ιεραρχίας επιλογών συγκεκριμένων προσώπων, όπως φαίνονται και σε δημοσιεύματα εφημερίδων μήνες προ της εκλογής των, όπως επίσης το να ψηφίζει ο κάθε ιεράρχης με το γραφικό του χαρακτήρα, αφού υποστεί προηγουμένως τη βία των πιέσεων, πρέπει, επιτέλους, να τελειώσουν! Αλλιώς, θα συνεχίζουμε να **εμπαίζουμε τον Θεό και τους ανθρώπους!** Τελικά, δεν είναι υπερβολικό το λεχθέν: **ότι δεν πρόκειται για εκλογές ιεραρχών, αλλά για διορισμό!**».

Δημοσιογράφος: «Σεβασμιώτατε, μου λέτε ότι η επιλογή των αρχιερέων δεν γίνεται δια της επιφοίτησής του Αγίου Πνεύματος;».

Μητροπολίτης: «Θα σας πω κάτι που είπε ο Ιερός Χρυσόστομος: “Το Άγιον Πνεύμα πάντας χειροτονεί, αλλ’ ου πάντας εκλέγει”. Δυστυχώς... θα πρόσθετα».

Δημοσιογράφος, επιμένει: «Έχω την εντύπωση, με όσα λέτε, ότι τελικά η εκλογή αρχιερέων αποσκοπεί μόνο στη δημιουργία προσωπικού στρατού του Αρχιεπισκόπου...».

Μητροπολίτης, απαντά: «Αυτό ακριβώς εννοώ με αυτό που σας είπα παραπάνω: ότι απουσιάζει η θεολογική και εκκλησιολογική βάση...».

Αυτά έλεγε ο τότε δεσπότης Θηβών και Λειβαδιάς κ. Ιερώνυμος και σήμερα αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος σε συνέντευξη στον τότε διευθυντή της εφημερίδας «Βραδινή» Κωστή Δήμητρα που δημοσιεύτηκε στις 26 Ιανουαρίου του 2003 για τον αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο.

Και τώρα ο ίδιος τα κάνει χειρότερα από τους προηγούμενους. “Διορίζει για να δημιουργήσει - πιο ισχυρό- προσωπικό στρατό”. Αυτή είναι η αιτία που ο λαός είναι αποϊμαντός, τα προβλήματα της Εκκλησίας άλυτα και με το χρόνο δυσκολεύουν πιο πολύ.

Β) ΕΚΛΟΓΕΣ ή ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ;

Ήταν φοβερό αυτό που φέτος είδαν και άκουσαν οι απανταχού Ορθόδοξοι Έλληνες ως προς τα παρασκήνια. Πώς, και ποιοι δηλαδή θα... διοριστούν (!) στις χρεώδεις μητροπόλεις. Και εκτός αυτών, νάσου και εμφανίζεται ο Πατριάρχης του Γένους, δήθεν για να παραβρεθεί στο **κολέγιο Αθηνών** και παρακολουθήσει την προβολή της ταινίας «Τότε οι Νεκροί Πεθαίνουν». Όταν τους λησμονάνε» που αφορούσε το κοιμητήριο της Κωνσταντινούπολης, ενώ ο λόγος ήταν οι εκλογές μητροπολιτών! Ήθελε και αυτός μερίδιο.

Μεγάλος οργανισμός και συσκέψεις επί συσκέψεων του αρχιεπισκόπου με στενούς φίλους δεσποτάδες, με τον Πατριάρχη, με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και δεσποτάδων με δεσποτάδες, για “την επιθυμία του Αγίου Πνεύματος”.

Και αφού τα βρήκαν, έκαναν και μια Θεία Λειτουργία στο παρεκκλήσι της μονής Πετρική για να “κατέβει το Άγιο Πνεύμα” να τους φωτίσει (!). Την λειτουργία την έκανε ο τελευταία χειροτονηθείς δεσπότης Κίτρους... σε μια εκκλησία άδεια, αφού κανένας από τους 80 δεσποτάδες δεν εκκλησιάστηκε, παρά μόνο κατά τις 10 π.μ. συγκεντρώθηκαν στο συνοδικό μέγαρο να κάνουν και μια μικρή προσευχή – η μεγάλη θέλει χρόνο – και ν’ αρχίσουν την “ψηφοφορία”. Εν τω μεταξύ οι διορισμένοι βρίσκονταν στον προθάλαμο των συνεδριάσεων με γραμμένο το μήνυμα που θα απήγγελλαν.

Και κατά το έθιμον (;) ακούσθηκε η φωνή κάποιου να λέγει: «Η Χάρης του Παναγίου Πνεύματος... εξελέξατο...».

Είναι φοβερό! Καλά τους ανθρώπους δεν τους ντρέπονται, το Θεό και το Πανάγιο Πνεύμα, που **εμπαίζουν, δεν φοβούνται;**

Αφού, «**δεν πρόκειται για εκλογές ιεραρχών, αλλά για διορισμό**» (Αρχιεπ. Ιερώνυμος), πώς να ντραπούν και να φοβηθούν;

Συνεχίζεται “Εκλογές ή Διορισμοί”

‘ΙΕΡΟΚΛΟΠΕΣ’ ΕΧΕΙ ΝΟΜΙΚΗ ΘΩΡΑΚΙΣΗ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ;

συνέντευξη από την 1η σελίδα

ρεσία, η αδιαφάνεια, η δολιότητα περί τη διαχείριση των οικονομικών πλεονάζουν. Η «ιεροκλοπή» θριαμβεύει. Εξαιρέσεις, βέβαια, υπάρχουν πολλές. Δεν είναι όμως ικανές να ανατρέψουν τα δεδομένα.

Ο χώρος αυτός, εν τούτοις, δεν είναι νομικά ανοχώρωτος (Μιλάμε για νομική θωράκιση και όχι για ηθική ή κανονική, διότι όσοι επιδιώκονται στο άθλημα (!) της «ιεροκλοπής» δεν έχουν και τις καλύτερες δυνατές σχέσεις ούτε με την ηθική, ούτε με τους Ι. Κανόνες. Μόνο το νόμο λογαριάζουν. Τον αστυνόμο και το δικαστή. Οι κατά νόμον, λοιπόν, υπεύθυνοι, όποιο πόστο και αν κατέχουν, έχουν χρέος να προστατεύουν το χώρο της Εκκλησίας από τους κλέφτες, όποιοι και αν είναι. Περιπτώ να πούμε ότι αν, για οποιοδήποτε λόγο, δεν πράξουν το καθήκον τους, υπέχουν ποινικές και αστικές ευθύνες ως υποκρύπτοντες εγκληματίες.

Παραθέτουμε το νομικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο μπορούν να κινηθούν.

Α. Οι Ι. Ναοί, (και οι Ι. Μονές, πλην των Ησυχαστηρίων), είναι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ). Διοικούνται δε από συγκεκριμένα Διοικητικά Συμβούλια (ΔΣ) και διαθέτουν το καθένα ειδική σφραγίδα.

Β. Οι Επίτροποι, τα μέλη, δηλ., των ΔΣ των εν λόγω ΝΠΔΔ διορίζονται μεν από τον οικείο Μητροπολίτη, αλλά ουδείς δύναται να τους απολύσει, έως τη λήξη της τριετούς θητείας τους.

Γ. Τα τέσσερα λαϊκά μέλη των ΔΣ των Ι. ναών, μαζί με τον Πρόεδρο -τον Ιερέα - φέρουν απέναντι του νόμου ακεραία την ευθύνη της διοικήσεως του ΝΠΔΔ.

Δ. Ουδείς Μητροπολίτης δύναται να καταργήσει ή να αλλοιώσει αποφάσεις του ΔΣ. Αυτός ασκεί μόνο εποπτεία και έλεγχο νομιμότητας επί των αποφάσεων. Ειδικά παρανομοί αν τροποποιεί τους προϋπολογισμούς του Νομικού Προσώπου, (πράγμα πολύ σύνθητες), όπως, παρανομούν και τα Μέλη του ΔΣ, αν αντιπαρέρχονται εν σιωπή τις τροποποιήσεις αυτές.

Ε. Η παροχή και η λήψη δώρων σε είδη ή χρήματα, χωρίς τις εκ των νόμων προβλεπόμενες διαδικασίες (αποφάσεις ΔΣ, λήψη αποδείξεων, κτλ), αποτελούν ένομες ενέργειες, που υπόκεινται σε ποινική και αστική δίωξη και για τους δωρητές και για τους λήπτες.

ΣΤ. Οι ιερείς καλύπτονται με το αμετάθετο. Ο Μητροπολίτης δεν δύναται με κανένα τρόπο να τους απομακρύνει από την ενορία τους ή τη Μητρόπολη, παρά μόνο με δική τους αίτηση. Αν παρεκτρέπονται, μια και μόνη είναι η οδός για την απομάκρυνσή τους: τέλεια δίκη και τελεσίδικη καταδίκη.

Ζ. Ακόμα και αν ένας ιερέας δεν έχει κανονικό διορισμό σε μια συγκεκριμένη ενορία μετά παρέλευση 5ετούς υπηρεσίας εκεί, μονιμοποιείται και κάθε μετάθεσή του είναι παράνομη και άκυρη.

Η. Ο Μητροπολίτης δικαιούται να αποσπάσει ιερέα σε άλλη ενορία για έξι μόνο μήνες. Ούτε μια μέρα περισσότερο.

Θ. Στις Μονές οι Ηγούμενοι και οι Ηγουμένισσες είναι ισόβιοι (όταν η Μονή έχει πάνω από τρία μέλη και έχουν κανονική εκλογή). Ο Μητροπολίτης δεν μπορεί να τους απολύσει.

Ι. Προσθέτουμε ότι ούτε τα ηγουμενοσυμβούλια αλλάζουν σύνθεση, εφ’ όσον έχουν εκλεγεί κανονικώς.

ΙΑ. Η υπεξαίρεση χρημάτων ή άλλων πολυτίμων αντικειμένων δια της βίας ή δια δολίων μεθόδων από Ι. Ναούς ή Μονές, τιμωρείται με φυλάκιση έως και δέκα (10) έτη. Σημειώνουμε την περίπτωση του Μητροπολίτη κ. Παντελεήμονα Μπεζενίτη, ο οποίος καταδικάστηκε πρωτοδίκως σε οκταετή κάθειρξη για παράνομη απόσπαση χρημάτων από Μοναστήρι!!!

Μέσα σ’ αυτό το νομικό πλαίσιο κινηθείτε σεβαστοί Πατέρες, Μητέρες και αγαπητοί Αδελφοί, μέλη των ΔΣ των εκκλησιαστικών ΝΠΔΔ, και ενεργείστε τα δέοντα για την περιφρούρηση της ιερότητας του χώρου, την ευθύνη του οποίου έχετε αναλάβει. Μην κλείνετε τα μάτια, για να μη βλέπετε τα όσα ένομα γίνονται γύρω σας. Μην υπογράφετε, από «υπακοή» (!) γλοιώδη κείμενα στηριζόμενα προϋποστανμένων σας, που έχουν κατακλύσει την Εκκλησία, χωρίς ίχνος ντροπής. Πολύ περισσότερο μη γίνεστε συνεργοί τους. Καταλάβετε το καλά, η σπάθη της ανθρωπίνης δικαιοσύνης και ιδίως της αδεκάστης θείας, κρέμεται πάνω από τα κεφάλια σας.

Μη φοβάσθε, λοιπόν. Λάβετε θάρρος και δύναμη από το Θεό. Και αντισταθείτε. (Το θέμα είναι πολύ σοβαρό. Γι’ αυτό θα επανέλθουμε. Για να μάθουν οι εκκλησιαστικοί σύμβουλοι, ότι δεν μπορούν να δίνουν χρήματα σε κάθε απαίτηση των δεσποτάδων. Το αδίκημα είναι ποινικό.)

Περ. ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ Σ.Κ.Χ.